

Sreda, 16. april 2003.

Svedok B-1701

Svedok B-129

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.03h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej (May), pošto ste mi dali veoma kratko vreme ja ću postaviti samo, znači, nekoliko pitanja, ali da biste razumeli, želim da vam skrenem pažnju upravo u vezi sa ovim događajem o kome svedok svedoči. Iz dokumenta sa muslimanske strane koji sam dobio od druge strane po Pravilu 68, to je strana označena sa 01025180, govori se o događaju u Glogovi 9. maja 1992. godine i iz njega se vidi da su to bile lokalne paravojne snage, iz tog dokumenta. Ja sam vam samo kao referencu dao na kojoj je to strani da bi bilo jasno ...

SUDIJA MEJ: Zašto ne pitate svedoka nešto o tome?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pozvao sam se na ovaj njihov, dakle, dokument da bi vam bilo jasno ono o čemu svedok odgovara na pitanja. Gospodine B-1701, vi ste u ranijoj izjavi rekli da je te ljude ubila jedna žena iz Kravice. Zbog čega ste promenili tvrdnju i govorite o tome kako je to učinila vojska?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Kako smo utvrdili, ja sam govorio to, da su te žene od početka kako sam... Mislím 9. maja počelo u Glogovu to. Žene su, one su se udružile i nemojte mi mutiti, molim vas, to, ja sam tu i ostajem iz toga. I ona je vojnik, i ona je imala uniformu Jugoslovenske narodne armije na sebi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, u tački 13, svoje izjave vi kažete: "U mojoj prethodnoj izjavi stoji da ih je ubila jedna žena iz Kravice, ali ovdje bih želio da objasnim da nju nisam konkretno video kako puca".

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da, ali je... Ja je nisam vidio kad je pucala ona lično, mislim u onoga maloga Mensura nego sam video lično kad je pucala u Čamila, tad se okrenula od Čamila prema Mensuru i u njega je, mislim, pucala. Nije niko drugi, jer čim se okrenula prema meni ovamo, pištolj je ovako podignut u zrak, onaj gas ide iz pištolja, dim, kako hoćete da ga nazovemo. Po tome sam ocjenio da je ona, drugi nije niko pucao. I ona je vojnik Jugoslovenske narodne armije, imala je uniformu na sebi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, maločas sam vas pitao da li znate da su to, da je to lokalna paravojna jedinica, čak je u tom dokumentu koji je došao sa muslimanske strane ima imena, identifikacija i tako dalje?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja uopšte ne poznajem nikakve te paravojne jedinice, ja samo poznajem uniformu Jugoslovenske narodne armije i za mene je to armija, drugo ne prepoznajem ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, vi ste tu ženu, kažete, poznavali?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Poznavali je. Bila je čistačica na Potočarima u preduzeću, mislim tom pogonu, da li u transportu. Poznavao sam je, onako mislim iz viđenja, nisam sa njom uopšte imao... Ne, ali sam je poznavao onako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, kako se zove ta žena?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne znam ime, izvinite... Mislim... Po tome, ne mogu da kažem ni da lažem. Ne želim da lažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja to uvažavam, samo govorite o ženi, a posle kažete... Niste pominjali vojsku, a posle kažete vojska.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nemojte me, molim vas, ona je od prvih... Onoga trenutka sa vojskom i uniforma na njoj i ona je to radila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li sad, kad kažete vojska, mislili na tu ženu?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pa i ona je vojnik. Ja kažem da je to sve vojska za mene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Idemo dalje. Vi dalje nabrajate ljude, izvesnog po nadimku Riba, pa Zarić, pa Radić, Pera.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste, koje sam viđao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tu ste nabrojali nekoliko ljudi, je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste, jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu to ljudi iz vašeg komšiluka?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Sve komšiluk, mislim u opštini Bratunca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, samo sam to hteo da čujem, jesu li to ljudi iz vašeg komšiluka.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Opština Bratunac, te sam ljude raspoznao da idu, da... I nisam vidio ništa da nešto rade, da nekog tuku, da nešto mislim provociraju, to nisam vidio. Neću da kažem, to ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Molim vas, ovo se dogodilo 9. maja?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: 9. maja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li vam poznato da su bili sukobi, pomenuo sam Bilječevu, to vam je odmah u komšiluku gde su pobijeni razni Srbi 6. maja?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa onda 7. maja.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne. Pa će ću ja to znati, znati to jer sam bio ubijan, i rekao sam juče da sam krv mokrio, u kakvom sam stanju bio, i da ja nešto znam. Sakrio sam se u zemlji, imao bunker, kao bunker sam napravio pod među i eto, kažem bunker.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja vas pitam da li ste svesni toga da je taj sukob bio obostran, očigledno? Evo, ja imam ovde podatke isto dobijene od druge strane, gospodine Mej, to je strana 017975 gde se vidi 6. maj, 7. maj, 8. maj, 9. maj, dakle, i taj dan kad je se događao ovaj događaj o kome svjedok govori. Dakle, da li su vam poznati sukobi koji su bili tih dana, ja ovde imam spisak ...

SUDIJA MEJ: Šta vi tvrdite? Vi kažete da imate taj dokument, a mi ne znamo o čemu se radi, a onda kažete da možemo da vidimo 6, 7. i 8. maj. Šta vi zapravo tvrdite da se desilo tih dana? Pojasnite to, molim vas, tako da svjedok može da shvati o čemu se radi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Tih dana su bili sukobi, ja imam listu žrtava, ovde piše "Žrtve muslimanskog terora nad srpskim narodom", april 1992. godine, pa u maju 6, pa 7. maja, pa 8. maja, pa 9. maj.

SUDIJA MEJ: A ko je to izneo? Kakav je taj dokument na koji se pozivate? Možete li da nam pomognete, gospodine Grum (Groome)? To je navodno jedan od vaših dokumenata. Možete li da nam vi nešto kažete o tome? Vi ste to obelodanili?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Njihov broj je ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, molim vas.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, pokušavamo da izvučemo taj dokument. Hteo bih da kažem da sama činjenica da Tužilaštvo ima taj dokument ne govori ništa o njegovoj verodostojnosti, ništa se time ne potvrđuje. Ja ću da istražim poreklo ovog dokumenta i obavestiću Pretresno veće što pre budem mogao.

SUDIJA MEJ: Da, u redu. Šta se ustvari ovde sugeriše? Samo trenutak, gospodine Miloševiću, da vidimo da li možemo da razjasnimo ovo za svjedoka. Da li vi, gospodine, znate nešto o ovom sukobu koji se navodno desio tri dana pre onoga šta je bilo u selu?

SVEDOK B-1701: Ne, ne sjećam se uopšte toga niti znam za to, sad to mi je prvo da čujem za to.

SUDIJA MEJ: Da, ukoliko je to tačno, mi to za sada ne znamo. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate Rama Babajića, otac mu se zove Omer iz Glogove, vašeg seljaka iz Glogove?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Rama Babajića komšija mi je, poznajem ga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li vam poznato da je on bio ekstremista SDA, da je učestvovao u napadu i ubijanju srpskih civila uključujući i Magašić i tako dalje?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne, niti je taj čovek nikada mislim imao oružje niti ga je nosio. Sad ne znam, pitanje da li je i živ, a volio bi da je živ pa da dođe ovdje. Taj čovek uopšte nikada, ma kakvi ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, hvala vam lepo. To je na vašem dokumentu ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne, to stojim da ne, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, ne govorim vama. Govorim ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne, ni za Ramu, nemojte.

prevodioci: Molim vas da se ne preklapate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja ne mogu da ubacujem nešto šta nemam na papiru. Ja ne znam te događaje. To je na strani 010807.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Kad ne znate te događaje što onda i razgovarate o njima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa zato što ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Molim vas da govorite jedan po jedan, a ne istovremeno. Gospodine, optuženi vam iznosi nešto iz dokumenta. Mi ne znamo ništa o tome odakle potiče taj dokument, ne znamo koliko na njega možemo da se oslonimo, ali molim vas da odgovorite na ono šta vam on iznosi. Izvolite, gospodine Miloševiću. Imate još pet minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja zahtevam da mi date još nekoliko minuta bar, da bih mogao da pređem kroz nekoliko pitanja. A da li poznajete Golića Ejuba, otac mu se zove Mustafa, iz Glogove isto tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Golić Ejub, nije Mustafa nego Latif mu se otac zove.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Je li ga poznajete?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Poznajem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li znate da je on zaklao ranjenog i zarobljenog Marka Mičića?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne, otkud ću ja da znam to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I da je predvodio akcije na više sela bratunačke opštine upravo taj vaš civil iz Glogove?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne, to meni nije uopšte poznato o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ništa vam nije poznato?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ništa. Pa ja sam se borio i liječio se posle kad sam prešao tamo za Potočare tu, liječio me UNPROFOR (United Nations Protection Force) i kako ću ja to da znam sad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. To je strana 00678868, oznaka suprotne strane. A da li znate ...

prevodioci: Možete li da ponovite pitanje, nismo vas čuli?

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, zamoljeni ste da ponovite pitanje, prevodioci vas nisu čuli. Mikrofon vam ne radi. Moraćemo malo da sačekamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Isključen je.

SUDIJA MEJ: Moraćemo na pauzu.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, ostalo vam je još deset minuta. Mi ćemo zasedati sat i po posle čega ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta i da nastavimo sa zasedanjem do kraja zakazanog vremena za danas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine B-1701, vi govorite o uniformama. Da raščistimo to pitanje o uniformi. Je li imate prevod?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Molim? Jeste vi postavili pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam shvatio da se čuje, jer ja vidim da nema ovoga šta sam vas pitao, nema ga na transkriptu. Moraću da ponovim

pitanje. Da raščistimo ovo pitanje uniformi, gospodine B-1701. Da li je vama poznato da je cela Teritorijalna odbrana imala te iste vojne uniforme i da su ljudi te uniforme imali kod svojih kuća?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nije mi poznato to da je imala ovu uniformu, mislim Jugoslovenske narodne armije, Teritorijalna odbrana, ona je sasvim imala drugi, druga odjela, malo tanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Meni nije poznato da je imala različita od JNA. A dobro, da li je vama poznato da je u opštini Bratunac cela ta Teritorijalna odbrana praktično bila, na svim komandnim dužnostima bili Muslimani? Je li vama to poznato?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste čuli za Sabita Mujkića koji je bio komandant štaba Teritorijalne odbrane?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nisam ja... Mislim to me nije uopšte ni interesovalo ni zanimalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je za opštinu Bratunac.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Opština Bratunac, ništa, ja sam samo pozvat kad sam primio to odjelo za Teritorijalnu odbranu i kad sam ga predao. Zar mislite da poznajem te ljude, mislim da bi trebalo da ih raspoznam?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li znate pomoćnika komandanta za operativno-nastavne poslove koji je takođe bio Musliman i zvao se Hadžić Džemo?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma ne znam ti ljudi uopšte, kažem vam. Tad sam radio u "Drini", Srebrenica, šumarstvo, mene nije interesovalo mislim ko radi, đe na kom mjestu, u opštini, bilo đe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, ovaj što je morao da izdaje uniforme, na primer što je bio pomoćnik za pozadinu se zvao Bećirović Mevludin. Da li njega znate?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma ne znam ni jednoga. Samo znam ljude onako, dođem, podignem, potpišem se, dobijem to odjelo i izlazim. Tako sam i kad sam predavao učinio isto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li vam je poznato da su komandiri četa Teritorijalne odbrane upravo za taj vaš kraj, i za Konjevića Polje, i za Glogovu, i za Hranču, i za Podčauš i Suku i tako dalje, sve bili Muslimani?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma nije meni to uopšte poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, neću onda da vas o tome pitam. A je li vam poznato ime Avdić Senahida iz Glogove, otac mu se zove Idriz?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li znate da je on na listi zločinaca koji su učestvovali u napadu na Magašić?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Sada čujem, to mi je prvo da čujem. Mislim, ja sam jako čovjek bio i bolestan i svega, vodio sam računa o sebi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Radi vaše evidencije, to je na strani vaše evidencije 00678871. A da li ste pominjali Mehu Ćosića?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nisam. Ne sjećam se ja to uopšte, niti znam tog čovjeka niti sam ga spominj'o. Ne znam, po mom sjećanju nije, nisam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, za njega za razliku od ovih znate. A dobro, znate li ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne, ne kažem ja da znam. Nemojte vi... Nisam ja... Ja njega ne znam i ne poznam tog čovjeka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A znate li Avdu Golića iz Glogove?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Avdu Golića znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A znate li da je i on na listi ovih koji su ubijali i pljačkali upravo u Magašiću?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Avdo Golić?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Svaka vam čast na tom pitanju. Avdo je Golić na strijeljanju bio, a ne na pljačkanju. On je završio prvi dan 9. maja u Glogovu i, molim vas, nemojte mi izmišljati, postavljati ta pitanja. On je strijeljan kad sam ja bio na strijeljanju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Samo radi vaše evidencije, to je na vašoj oznaci 00850555.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Vi samo meni morete postaviti pitanje, ova koja sam ja došao da odgovaram, za ta pitanja, a nemojte me ovo pitati, ovo što ne znam i što nije bilo. To tačno nije bilo, Avdo je strijeljan i mislim, odma vidimo da to nije tačno. Ova pitanja, sve što ste mi pitali, znači ovo dokazuje da nije tačno vaše, ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A znate li Esada Ibiševića iz Glogove?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ibišević Esad, znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li on bio uključen u ubijanje, pljačkanje, paljevine kuća i tako dalje po okolnim mestima?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma koje mjesto? Koje? Mislim, otkud znam to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li znate nešto o njegovoj aktivnosti?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Znam da je Esad Ibišević bio u Tuzli u zatvoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bio službenik ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: I prije, prije rata i sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je radio?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Bio u zatvoru u Tuzli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bio u zatvoru u Tuzli? Znači kriminalac bio?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pa otkud ja znam šta je, ali i zašto je on bio u zatvoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ovde je na spisku raznih koji ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: E to nije tačno, da, niti je bio tu niti je učestvovala, to odjednom za Avdu Golića i za njega, vidiš kako postavljate ta pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, radi evidencije ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma nema tu evidencije nikakve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažem njima, a ne vama, radi evidencije to je na strani ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma ja kažem vama nemojte pričati ono što ne postoji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 67 ...

SUDIJA MEJ: Jedan po jedan molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: 678857

SUDIJA MEJ: Kakav je to spisak na koji se pozivate, gospodine Miloševiću? Odakle vam to?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Od suprotne strane, gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Šta bi to trebalo da predstavlja?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To je spisak koji ima preko 300 ljudi koji su učestvovali u ubijanju Srba u tom kraju, a ovoga iz Glogove sam evo pitao zato što je ...

SVEDOK B-1701: Odma' nije tačno ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, gospodine, samo trenutak. Možda bismo mogli da ustanovimo prvo odakle ovaj dokument i šta je to.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, mi smo pogledali ove brojeve pre nego što smo imali onaj tehnički problem, jer je gospodin Milošević spomenuo jedan drugi dokument i ja imam za Pretresno veće informaciju o tome. Brojevi tog

dokumenta su od 0017954 do 8085, a naslov dokumenta je "Memorandum o ratnim zločinima i zločinu genocida u istočnoj Bosni počinjenih nad srpskim stanovništvom od aprila 1992. do aprila 1993. godine". Ovaj dokument je pripremila jugoslovenska državna Komisija za ratne zločine i genocid i on je podnet Ujedinjenim nacijama (United Nations) od strane Vlade optuženog. Tužilac ne može ništa da potvrdi u vezi pouzdanosti tog dokumenta.

SUDIJA MEJ: Naravno, naravno. Dakle, to je nešto šta je iznela srpska strana. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovaj dokument, gospodine Grum (Groome), je 01025179, a ja sam citirao stranu 01025 ...

SUDIJA MEJ: Nemojmo da trošimo vreme. Oni to traže, a vi nam možete da kažete šta je to, kakav je to dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To je dokument sa muslimanske strane, onaj koji ukazuje da je reč o delovanju lokalnih paravojnih formacija. Dakle, to nije dokument srpske strane i ja ga imam ovde.

SUDIJA MEJ: Tužilaštvo će pokušati da ga nađe. Idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi govorite o događajima tada. Koliko je udaljena autobuska stanica od tržnog centra?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Od tržnog centra jedno 250 metara otprilike, kažem otprilike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kažete da ste Deronjića videli na autobuskoj stanici?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste, kad su me gonili odozdo putem i nisam smio da gledam nikuda na stranu i pogledao sam, par ljudi sa njim vojnika stoji, Deronjić stoji na stanici, onako smo mi prošli gore.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to znači vi ste bili ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: U prolazu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste onda išli kod tržnog centra, a taj Deronjić koga pominjete kao čoveka koji je, mislim u negativnom ga kontekstu pominjete, on je bio 250 metara dalje na autobuskoj stanici.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma na autobuskoj stanici je bio. Nemojte me mješati. Ja kažem na autobuskoj stanici za par ljudi i otale sam ja očeran gori gdje su ovi ljudi, đe su odvajani od ženskinja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da li to znači da taj čovek uopšte nije bio prisutan kad se događalo to tamo kod tržnog centra?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pa kako mi tako postavljate pitanje? Ja kažem, kad su me gonili, on je bio na autobuskoj stanici od sedam, možda i do 10 ljudi i otale su mene gonili dalje gori kod Osmanović Muje kuće. Kasnije nakon tog nekog vremena, opet ponovo došo sa kolima tu i samo što se okrenuo i izađe, nešto pogleda, opet u kola. Otišao je opet na isto mjesto dole na autobuskoj stanici, tu se nalazi kuća Beganovića, tu mi je i Ramiz Golić pričao da je on održao sastanak, njega poslao kući da ide da ponese pušku, taj čovek nije imao pušku. Ramiz se nije ni vratio nego mi je ovo pričao kad sam ja drugi dan, kad me je našao i ja ležim i pita me: "Kako je?", rekoh: "Eto. A otkud ti, Ramiz?", kaže, "tako i tako, mene su poslali", kaže, "tu" ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da raščistimo to oko vraćanja oružja. Oružje ste vratili 5. maja i rekli ste da su bila samo tri policajca tu.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma bila su tri policajca odma momentalno uz, kod kapije, da vam kažem, a policajca bilo je puno, hodaju putem gore, ovim makadamom i asfaltom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, ti policajci su bili i Srbi i Muslimani, koliko razumem?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma otkud kad je to sve razdruženo bilo, i koji su bili u toj, u toj civilnoj policiji, to je razdruženo bilo i niko nije radio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, molim vas, vi objašnjavate da ste pokušali da pobegnute zajedno sa Ramizom Ćosićem, ali da je metak pogodio Ramiza, da je on pao i da ste vi bili jedini koji je tada preživio to šta se dešavalo, je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nije tačno. Nije Ramiz bio sa mnom, nit sam ja bio sa njim kad je Ramiz poginuo. Ramiz je poginuo, ja sam čuo

kasnije, idući, prebacivajući se tamo prema Srebrenici, preko šume. Nije tačno, nemojte mi postavljati tamo neka pitanja kontra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja upravo, upravo o tome govorim ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: I ja upravo o tome govorim, nemojte mi kazivat da sam bio, nego došao mi je čovjek, čuo za mene đe sam došao i pitao me ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, u tački 31 vi kažete, ja vas uopšte ne pitam ono šta vi niste rekli nego hoću to da proverim. Vi u tački 31 kažete upravo ovo šta sam vas pitao ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne. Ja ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Srpski vojnici su nam rekli da potrcimo prema šumi" i tako dalje ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ah, to ti meni petljaš, sad je ono, kad je bilo streljanje, sad petljaš mi Ramiza u šumi što je bilo kasnije, možda 15, 20 dana kad je čovjek poginuo. Nemoj mi o tome ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li ste maločas rekli da niste videli kako je Ramiz poginuo?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma otkud ću videt', otkud ću videti?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim? Kažete da su vam rekli kako je Ramiz poginuo, a ne da ste vi videli, je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma rek'o je njegov otac kad ga je našao, ležao pravo na ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, molim vas, pa to sad kažete, zato vas i pitam, a ovde kažete: "Ja sam vidio kako se glava Ramiza Ćosića rasprskava".

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ramiz Ćosić jeste, jer je bio sa desnu stranu mene, u mom okretu, kad sam se okretao, Ramiz Ćosić ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne mogu da ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: A Ramiz Gerović, vi meni sad mješate Ramiza Gerovića i Ramiza Ćosića, to su za mene dva pitanja, za mene nije to normalno.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, morate ovo da privedete kraju. Možete da postavite još dva pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Teško je izabrati samo dva pitanja. Molim vas, vi ste bili član armije, muslimanske Armije Bosne i Hercegovine, je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jesam bio ovamo već... Ne znam ni ja tačno kada, da kažem tačan datum ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, samo to da ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: I priključio se u kuvanju, gulio krompir, jer drugo nisam mogao ništa da, nisam mogao ni da hodam, polako, gulio sam krompir, pomalo pomagao sam, da dobijem hrane da jedem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato koliko je puta upravo taj Magašić bio napadnut od strane muslimanskih snaga i da su identifikovani oni koji su tu počinili zločine? Identifikovani Osmanović Junuza Meho iz Magašića, Osmanović Šaban, Hasanović Ćamil, Avdić Senahib, Babajić Ramo, Smailović Nehidim, Dermanović Nedžib i Osmanović Hajrudin, svi identifikovani upravo za napade i ubijanje srpskih civila, sve civila, dakle, upravo u Magašiću o kome vi govorite. Da li vam je išta poznato o tome?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne, ne, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To što kažem ...

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Kej (Kay).

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Gospodine, ja ću da vam sada postavim nekoliko pitanja u vezi 9. maja. Tog dana neki od ljudi koji su napadali to područje imali su maske na licima, a neki nisu. Je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Svi su imali maske na licu i ja nisam mogao viditi ni jedan da nije bio bez maske kad je napadnuto selo.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Ja sada gledam izjavu koju ste vi dali Tužilaštvu 2. marta prošle godine. U toj izjavi vi kažete sledeće: "Srbi su uglavnom nosili maske, ali neki nisu". Je li to tačno?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne znam kako da neki nisu. Ja nisam vidio, samo kad je Deronjić bio na autobuskoj stanici njega nisam, on nije imao gas masku, ovaj zaštitu, a ono su imali svi.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Posle toga ste rekli da neki od tih Srba nisu nosili maske, naveli ste imena nekih ljudi iz područja Glogove, ljudi koje ste prepoznali tog 9. maja i znali ste da su to Srbi. Sećate li se toga?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: A to mislite kasnije ovamo, to kad sam vidio Milu Ribu i ove ostale? Je li to?

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Da, da, tako je, 9. maja.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da, da, to sam siguran, nisu imali gas maske, nisu nikoga ništa ni napadali, ni nikoga vređali nisu.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Vi ste videli čoveka koga ste poznavali, po imenu Mile Riba, koji je imao svoj privatni kamion i on je nosio "SMB" uniformu?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste, bili su svi u "SMB" uniformi, svi do jednog.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Takođe ste videli Milana Zarića?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste, jesam.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: On je bio moler. I Gojka Radića koji je bio vozač?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: I to za preduzeće "Drina"?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Srebrenica.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Videli ste takođe i Peru taksistu?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jesam.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Zatim Miroslava Deronjića?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ali on je bio u drugoj grupi, nije sa njima bio, koji su imali maske na glavama.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Nije sada važno ko je gde bio, ja vas sada pitam za one ljude za koje ste rekli da su bili napadači 9. maja. Nije sada u ovom trenutku važno šta su oni radili već samo o kome je reč, zanima me ko su ti ljudi. Razumete me?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Razumijem. Opričali smo te ljude. Ti ljudi nisu imali maske na glavama, nisu ni, mislim, nikoga napadali, nisu nikome ništa ni rekli, ja sam tako gori, mislim, proćeran sa svojom milom majkom. Eto toliko o tome.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Međutim, ti su ljudi nosili uniforme.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nosili su uniforme Jugoslovenske narodne armije, svi do jednoga. Nemoj više da pričamo o uniformi nekoj nego sva ta vojska je bila sa Jugoslovenskom narodnom armijom, mislim u uniformi, izvinjavam se.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Ali vi ste znali te ljude i znali ste da ti ljudi čija sam vam ja sad imena pročitao nisu u vojsci, već da su to vaše komšije, meštani.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Sve komšije, ja kako sam ih ja poznavao i mislim koji je radio... Da nije bio nikakav mislim ni oficir... Nisam ga poznavao da bi imao neku uniformu, nikada nisam vidio. Ja kad smo sve bili fino i Milo Riba i nema šta mi nije, mislim, pomogao raditi kad sam radio kuću. To je jako bilo teško prijateljstvo, mislim koje sad se ne bi moglo ni zamisliti.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Rekli ste da je Miroslav Deronjić bio vođa tih napadača u to vreme. Je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja ne znam da li je on bio vođa, tu ne mogu ništa da reknem, nisam ni znao da li je bio vođa ni šta je on radio, uglavnom vidio sam tude da se kreće. Isto dole kad smo bili na streljanju, kad smo jednu grupu snjeli pa se vraćamo po drugu, on je onda opet došao, i uniforma "SMB" oficirska Jugoslovenske narodne armije i beretka mu je na glavi.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Videli ste da Deronjić izdaje naređenja tog dana?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne. Nije izdavao nikakva naređenja, samo je stajao u stavu mirno i onako samo posmatrao. I ništa taj čovjek nije progovorio.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Da li vam je on pre tog 9. maja izdavao naređenja?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nije izdavao naređenja nikakva nego je samo došao... Održavao je, mislim, dva sastanka, toliko se sjećam... Da mi ne bi paničili, da neće od toga ništa biti, da mi predamo svoje oružje, da će se nama naše oružje vratiti, da se samo nešto prekontroliše. Drugo ništa nije mislim sa nama imao niti je sa nama šta pričao. Ja se ne sjećam, mislim dok sam ja bio tu, a kasnije da li je, kad je dolazio i pričao sa ovim predsjednikom Mjesne zajednice, ja to ne znam o tome ništa.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Dobro. U svakom slučaju, 9. maja kada ste prvi put videli Deronjića, on je bio u civilnoj odeći. Je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: U civilnoj.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: A uniformu je obukao kasnije?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Kasnije uniformu ja sam vidio na njemu kad smo bili dole na streljanju, kad smo snjeli jednu grupu pa kad smo bili da se vraćamo po drugu grupu on je u uniformi bio, u "SMB" oficirsko odjelo na njemu i beretka na glavi. Nikom ništa nije on rek'o, samo je staj'o, tako stao u stavu mirno i posmatr'o onako.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Da li znate da li je možda bilo uobičajeno u vašem kraju da ljudi zadrže kod sebe stare vojne uniforme, na primer ako su pripadnici Teritorijalne odbrane ili ako su pre toga služili u redovnoj vojsci? Da li bi oni ponekad zadržavali uniforme?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne. Odma je to dolazilo, pozivalo se da se preda, da se naređenje da trebaš predati. Ako ne predaš, dolazi policija i goni te i nosiš uniformu.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Međutim, u to vreme je ipak puno ljudi nosilo stare JNA uniforme, zar ne?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne znam. Ja nisam ništa mogao primjetiti ni vidjet' ko će nositi, jedino ta vojska što sam je vid'o, drugog nisam mog'o

nikog ni vidjet'. A nisam ni poznav'o ni ko je, ni šta je, čarapica na glavama, ne merem ga raspoznati, kako ću ga raspoznati.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Vi ste kasnije pristupili Armiji BiH-a kao kuvar. Je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Koliko dugo ste radili za Armiju BiH-a?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pa jedno tri mjeseca po padu Srebrenice, onda gotovo je to... Priklučio sam se i gulio im krompir malo, nisam mogao, bolile me ruke i kičma, mislim nisam bio uopšte zdrav, eto. Mislim još mi ruka nije sposobna, ali eto, morao sam malo radi hrane. Dobivali smo pomoć pa otale sam imao više hrane da hranim, imao sam petoro sa sobom čeljadi pa sam morao da to nešto zaradim, iako nisam mogao.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Koliko dugo ste radili za Armiju?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pa jedno pet mjeseci najviše, nisam više sigurno. Po padu vamo Srebrenice, tako sam se bio uključio.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Hvala lepo, nemam više pitanja. Međutim, nešto u vezi sa imenima koja smo dobili šta će možda da bude od pomoći. Ne znam da li je gospodin Grum uspeo da pogleda dokument 00799571 na engleskom. To je popis na istu temu i to je jedino šta sam uspeo da pronađem. Ne znam da li će to pomoći Tužilaštvu.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pogledaćemo i taj dokument. Gospodine svedoče, za vreme vašeg svedočenja tokom ova dva dana spomenuli ste dva čoveka po imenu Ramiz. Osoba po imenu Ramiz koja je bila pored vas kada je na vas pucano na reci i kada je Ramiz ubijen, kako je njegovo prezime? Kako se preziva taj Ramiz?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ćosić Ramiz.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A drugi Ramiz kojeg ste spomenuli tokom svog svedočenja, Ramiz Gerović ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi niste bili lično prisutni kad je on ubijen, je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne, ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodin Kej vas je pitao za imena četvorice ljudi koje ste spomenuli u svojoj izjavi i za koje ste rekli da ste ih prepoznali. Molim vas opišite Pretresnom veću u jednoj ili dve rečenice okolnosti pod kojima ste tu četvoricu koje vam je gospodin Kej spomenuo videli 9. maja. U kojim okolnostima ste ih videli?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Milu Ribu i ove ostale, je li tako, to pitanje?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da. Ne trebaju nam detalji, samo nam ukratko opišite kako je došlo do toga da ste ih videli. Kako ste ih prepoznali, šta su oni radili kad ste ih videli?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja sam ozdo išo, gonjen sam asfaltom desnom stranom, oni su sa desne strane, mislim iz dvorišta iz škole išli i tako sam ih raspoznao, dođoše na asfalt. Oni su šutili, nema govora, nisu ništa rekli. Čisto sam ovo primjetio da su bili ljudi kao okaljani. Toliko ja to, više ne znam ništa.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas, ponovite samo zadnji deo vašeg odgovora, prevodioci vas nisu čuli. Šta ste rekli ovo zadnje?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja kad sam... Mene kad su gonili odozdo putem, asfaltom sa desne strane, ja sam išao desnom stranom svakako, a sa desne strane, iz školskog dvorišta oni su išli i došli su tu na asfalt. I mi sada ozgo idemo sa ženama, puno nas je bilo, oni su zastajali i stali kao, posmatrali, onako nikom nisu ništa rekli, čisto su bili optuženi onako, mislim, kao da bi zaplakali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ovde je bilo dosta razgovora o uniformama, o tome da li su bile stare ili nove i jesu li ljudi smeli da ih zadrže posle odsluženog vojnog roka u JNA. Mene zanima sledeće, rekli ste da ste videli puno tenkova i oklopnih vozila u gradu u vreme napada?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Moje pitanje je da li ste pre aprila 1992. godine videli ta vozila, te tenkove i oklopna vozila u Bratuncu ili u Glogovu? Dakle, pre aprila 1992. godine, da li ste vidali ta vozila?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Vidio sam ta vozila u Bratuncu ispred "Fontane", sve to poparkirano i dole u produžetku do ambulante, bolnice. Tuda su ta vozila bila, vojske je bilo puno, sve odjeća je bila ovaj Jugoslovenske narodne armije. Sa puškomitraljezima bili su na robnoj kući, na svaki čošak je bio vojnik i po jedna žena na svakom čošku, oružje su držali sve "na gotovs". I ja sam tako proš'o, ja više nisam iš'o dole za Bratunac niti jedan dan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, možete li da kažete sudijama da li se sećate kada ste prvi put videli ovu količinu vojne opreme u Bratuncu?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pa taj dan kad sam sišao u Bratunac to sam i vidio. Ja sam bio da se javim u firmu, onde odmah iza stanice milicije mi je bila tu firma i da odem tu u firmu da vidim šta me zovu, šta hoće. I tu sam ih vidio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ti tenkovi i oklopni transporteri da li su oni, koliko se vama činilo, pripadali Jugoslovenskoj narodnoj armiji?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: A kome drugom? Nije pripadalo nikom drugom.

TUŽILAC GRUM: Nemam više pitanja. Časni Sude, samo jedan komentar o broju dokumenata koji su korišćeni tokom unakrsnog ispitivanja. Za neke smo precizirali o čemu se radi, za druge još nismo. Samo bih da kažem za druga dokumenta na koja se pozivao gospodin Milošević, jedan broj dokumenata je pojedinačno dostavljan. Postoji opšte pravilo kod nas u Tužilaštvu da prihvatamo izveštaje i podneske koje nam daju razne strane i oni mogu da se koristite kao sredstvo u istragama kojima se bavimo. Mi nikad nismo tvrdili da ovi dokumenti i ovi izveštaji, bilo ko da ih je pripremio, imaju veliku dokaznu vrednost. Oni su samo stvari koje treba dalje proanalizirati i razmotriti. U skladu sa našim obavezama po pravilima 66 i 68 dostavili smo ih i optuženom i amikusima.

SUDIJA MEJ: U vezi sa ovim svedokom su se pominjale različite izjave i mislim da i one treba da budu označene kao dokazni materijal. Mislim na izjave koje je on dao.

TUŽILAC GRUM: Da. Ukoliko mislite na one izjave koje je on dao Tužilaštvu, mi nemamo ništa protiv toga.

SUDIJA MEJ: U redu. Onda ćemo da se sada time pozabavimo. Možda biste vi mogli da nam dostavite kopije tih izjava. Pošto je to dokazni predmet Tužilaštva, mislim da je najbolje da se tim izjavama dodeli sledeći broj po redu za dokaze Tužilaštva.

sekretar: To će biti dokazni predmet Tužilaštva 431, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Da, hvala vam. Gospodine B-1701, vi ste sada završili svedočenje. Hvala vam što ste došli na Međunarodni sud da svedočite. Sada možete da idete.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, mogu li da vas zamolim da ti dokumenti koje smo sada spominjali uđu pod pečatom?

SUDIJA MEJ: Naravno.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, sledeći svedok je pod zaštitom. Jako mali deo njenog svedočenja će da bude na privatnoj sednici, bar smo mi tako tražili i uskoro ću i na to da se osvrnem. Ali pre svega, uzimajući u obzir probleme koje smo imali jutros, da li i dalje želite da se osvrnemo na ova administrativna pitanja kao što smo planirali krajem dana ili mislite da je bolje da završimo sa ovim svedokom pre ove duge uskršnje pauze, a da administrativna pitanja odložimo za kasnije, nakon što završimo sa svedokom?

SUDIJA MEJ: Da, to ćemo da uradimo. Odložićemo to za sutra, tako da svi znaju o čemu se radi. Možda nisam bio dovoljno jasan sa onim šta sam juče rekao, ono šta sam mislio je da treba prvo da počnemo sa svedocima koji idu po Pravilu 92bis.

TUŽILAC NAJS: Naravno.

SUDIJA MEJ: Zatim treba da prodiskutujemo pitanje transkripta svedoka iz Foče. Ukoliko to uradimo na taj način trebalo bi to da završimo.

TUŽILAC NAJS: Svakako. Pre nego što uđe svedok, a možda bi ovo trebalo da se primeni za sve svedoke za koje se traži da određeni deo svedočenja bude na privatnoj sednici, možda bi za sve njih trebalo, dakle, da unapred odredimo tačno one delove koji će da budu izneti na privatnoj sednici. Da li smo sada na privatnoj sednici?

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

TUŽILAC NAJS: Možemo li onda da pređemo na privatnu sednicu, iz razloga koje sam upravo naveo?

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospođo B-129, da li je tačno da... Časni Sude, to su paragrafi 1 i 2, dakle da li je tačno da ste vi 1993. godine radili za Stranku srpskog jedinstva, ne iz političkih uverenja već zato što se radilo o dobro plaćenom poslu?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je vaš posao u početku bio vezan samo za izborna pitanja, pošto nije bilo nikakvih ratnih aktivnosti ni pitanja?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste imali kontakte sa čovekom po imenu Arkan?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Jesam, u toku izborne kampanje, da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su i neki pripadnici njegove jedinice "Tigrovi" radili u istoj kancelariji gde i vi?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da, zato što su svi koji su... Većina njih koji su bili u Srpskoj dobrovoljačkoj gardi u toku izborne kampanje bili su angažovani na različitim dužnostima u okviru partije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste u jesen 1994. godine počeli da radite u štabu SSJ-a i SDG u Beogradu?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možete li da nam kažete, molim vas, šta znače ove skraćenice "SSJ" i "SDG"?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: "SSJ" znači "Stranka srpskog jedinstva", a "SDG" znači "Srpska dobrovoljačka garda".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pod kojim imenom je ona takođe poznata?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: "Tigrovi".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste zahvaljujući svom poslu imali česte i bliske kontakte sa Arkanom, jer je njegova kancelarija bila samo jedan sprat udaljena od vaše? On vam je svakodnevno izdavao zadatke, ne samo vama već i drugim ljudima?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. Ja sam ga svakodnevno viđala i veći deo dana je on provodio u štabu Srpske dobrovoljačke garde tako da sam ja bila upućena na njega i on na mene.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Paragraf 6 rezimea vaše izjave. Da li ste vi, kao i neke druge osobe, uzimali telefonske poruke za Arkana?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je on imao sekretaricu?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Jeste. On je imao sekretaricu, svoju ličnu sekretaricu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste vi prebacivali, vi i ostali, prebacivali te telefonske pozive preko te sekretarice?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Nekada sam ja lično odgovarala na telefonske pozive, a nekada je njegova sekretarica odgovarala i prebacivala njemu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste vodili dnevnik?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da, to je bio moj dnevnik svakodnevnih obaveza koje sam ja trebala u toku dana da izvršavam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Prvo ćemo da pogledamo odlomke iz vašeg dnevnika. To je dokument pod tabulatorom 2, dokaznog predmeta 432. Videćete ga na vašem ekranu, možda je već sada na vašem ekranu. Šta je zapravo ovo?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ovo je štambilj pokojnog komandanta Srpske dobrovoljačke garde Željka Ražnatovića Arkana koji sam ja koristila kada sam trebala u njegovo ime da napišem neko pismo, odgovor, neku potvrdu i tako dalje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dokazni predmet 399, tabulator 7, molim vas. Mi smo već gledali ovaj dokazni predmet. Šta se nalazi u donjem desnom uglu ovog dokumenta?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Tamo se nalazi isto potpis komandanta Željka Ražnatovića Arkana koji je on potpisao u Erdutu, znači to je isti ovaj potpis, samo što je ovo njegov lični potpis.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala vam. Prelazimo na paragraf 10. Kada je osnovana grupa poznata kao "Tigrovi" i gde?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Grupa je osnovana, znači kao dan osnivanja Srpske dobrovoljačke garde se uzima 11. oktobar 1990. godine i mesto osnivanja Garde je manastir Pokajnica blizu Beograda.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I taj datum 11. oktobar, da li se taj dan slavio svake godine tokom nekoliko narednih godina kao dan godišnjice osnivanja?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da, svake godine se slavilo. Nekada je proslava bila u Erdutu, a nekada u manastiru Pokajnica, u zavisnosti od mesta gde se garda nalazila.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koliko je ljudi na početku položilo zakletvu te grupe? I molim vas, kažite nam imena onih kojih se sećate.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Njih je bilo oko desetak, ali znači prvo je bio Željko Ražnatović Arkan, zatim Nebojša Đorđević Šuca, Nenad Marković Šicko, Saša Pavlović Crvko, Dragan Petrović Kajman i drugi.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dokument pod tabulatorom 3, dokaznog predmeta 432 je fotografija.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Na toj fotografiji se nalazi Nebojša Đorđević pod nadimkom Šuca.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Mislim da nam sistem ne funkcioniše pošto ovo sada ne možemo da vidimo na ekranu. Nećemo sada da gubimo vreme, vratićemo se na ovo kasnije. Da pogledamo dokument pod tabulatorom 4, za koji mislim da nije u ovom kompjuterizovanom sistemu. Sudije bi možda volele da ga pogledaju. Gospođo B-129, molim vas recite šta je na ovom spisku i kako je on sastavljen?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Na ovom spisku se nalaze imena pripadnika Srpske dobrovoljačke garde, zatim imena Crvenih beretki. Kad kažem Crvene beretke, mislim na specijalnu jedinicu Državne bezbednosti.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu, hvala. Da li ste vi sami sastavili ovaj spisak ili vam je on dostavljen? Molim vas da nam objasnite.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ja sam sama sastavila ovaj spisak sa imenima, mislim na ljude sa kojim sam se videla ili čula o njima u toku mog rada u Srpskoj dobrovoljačkoj gardi, tokom mojih svakodnevnih dužnosti.

TUŽILAC NAJS: Pretresno veće će na prvoj strani da vidi imena koja su možda već delimično poznata. Recimo u trećoj koloni je Veliki Rambo, onda malo niže dole Mali Rambo, na sledećoj strani u trećem redu piše Žika Crnogorac, pa u četvrtom redu odozgo stoji Legija, a onda na sledećoj strani stoji Kajman o kome ćemo još nešto da čujemo. Onda pri samom dnu strane stoji Arkan. Na sledećoj strani, četiri reda od vrha piše Frenki. Na poslednoj strani tri reda odozdo piše Legija. Da, rečeno mi je da vam skrenem pažnju na ...

SUDIJA MEJ: Možete li da nam pomognete u vezi sa Legijinim imenom? Nije nam sasvim jasno, čini se da on ima dva prezimena.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možete li, molim vas, gospođo B-129, da nam kažete na koga se odnosi ovaj nadimak Legija.?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Legija se odnosi na Milorada Ulemeka ili Milorada Lukovića. Njegovo pravo prezime je Ulemek, ali pošto je on pobegao iz Legije stranaca (Legion Etrangere), u toku 1994. godine, 3. septembra kada se oženio, uzeo je ženino prezime Luković. Znači, to je ista osoba, samo pod dva različita prezimena.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Oprostite, sada možemo da vidimo fotografiju. Recite nam ko se vidi na ovoj fotografiji?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Na ovoj fotografiji je Nebojša Đorđević Šuca, jedan od osnivača Srpske dobrovoljačke garde.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možete li da nam kažete ko su ovi drugi ljudi koji stoje u pozadini?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ne bih mogla reći.

SUDIJA MEJ: Ova garda je bila poznata pod imenom i Dobrovoljačka i Nacionalna garda. Jesam li u pravu?

SVEDOK B-129: Ne. Ova garda je samo poznata kao Srpska dobrovoljačka garda ili "Tigrovi".

SUDIJA MEJ: Prema tome, kad se spominje Nacionalna garda onda se misli na nešto drugo. Je li to tačno?

SVEDOK B-129: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koliko mi je rečeno, možda ćemo imati problema sa trakama na kojima su snimljeni uhvaćeni razgovori, što znači da ćemo na to morati da se vratimo kasnije. Proveriću sa tehničkom kabinom. Časni Sude, dok čekamo da nam jave kakva je situacija, hteo bih da vam skrenem pažnju na dokument pod poslednjim tabulatorom. To je spisak koji je na strani 1 i tamo vidimo ime Raja Božović, to je ime o kojem ćemo još da govorimo. Zatim na trećoj strani, kao treća stavka, stoji Vasa Mijović. Pod brojem 6 je Saša Pavlović, a na sledećoj strani, otprilike negde u sredini vidite ime Mladena Šarca. Onda se pominju dvojica Ulemeka o kojima smo već razgovarali. Časni Sude, izgleda da se ne čuje ton na traci gde su snimljeni presretnuti razgovori, nadam se da će to moći da se reguliše tokom pauze. Zbog toga sada nećemo moći sasvim hronološki da iznesemo svedočenje, pa ćemo da se na to vratimo kasnije. Sada možemo da pređemo na paragraf 18. Pošto smo već pogledali spisak, gospođo B-129, kažite nam, molim vas, tu se pominju Šicko i Crvko, možete li da nam kažete nešto o njima?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Šicko i Crvko su, pored toga što su osnivači garde, bili ranjeni 1991. godine u Tenji, to je Istočna Slavonija. Nakon toga nisu mogli više da idu na front tako da su njihove obaveze vezane za Srpsku dobrovoljačku gardu bile u štabu u Ljutice Bogdana 1. Ja sam se sa njima svakodnevno sretala i Šicko je bio zadužen za analitiku.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su vam oni nešto pričali o tome šta su doživeli sa "Tigrovima" dok su bili u akcijama i ukoliko jesu, šta su vam rekli gde su bili angažovani?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Oni su govorili o svim akcijama u Istočnoj Slavoniji 1991. godine. Nisu govorili o samim tokovima operacija, ali su govorili, znači, gde su bili kao što su, znači, Tenja, Borovo Selo, Mirkovci, Tenjski Antunovac i sva ta, ovaj, manja mesta u Istočnoj Slavoniji izuzev Vukovara. Uvek su govorili da nikad garda nije bila u Vukovaru.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su vam nešto rekli o aktivnostima u Bosni ili u Krajini?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: To su... Da, govorili su o tome, o Bosni, ali o Bosni i o Krajini su govorili i Arkan je pričao o tome i ostali pripadnici koji bi se zatekli u štabu Srpske dobrovoljačke garde, i pričali su o Bijeljini, Zvorniku, Brčkom. To je bilo u toku 1992. godine i krajem, januar, februar 1993. godine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kakve su vam detalje oni izneli, o tome šta su tamo radili?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Pa što se tiče Bijeljine su iznosili i sam je Arkan rekao da je otišao na poziv Biljane Plavšić da pomogne srpskom narodu u Republici Srpskoj i da je njihov zadatak bio da razoružaju Muslimane, posebno u selu Janja koje se nalazi kraj Bijeljine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: O ovome se govori u paragrafu 62, ali sad sam to izneo da bi smo ubrzali svedočenje. Kada vam je to rekao, da li vam je rekao ko je bio zadužen za akciju u Bijeljini?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Mislite na Arkana?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: On nije pričao, nije govorio ko je bio zadužen, ali je rekao da je branio Bijeljину sa Mauzerom, sa majorom Mauzerom koji je bio isto u početku u Srpskoj dobrovoljačkoj gardi, a kasnije je osnovao "Pantere".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je tamo bio i neko po imenu Cobe? Mislim da se zvao Slobodan, nadimak mu je bio Cobe, ali ne znamo njegovo prezime. Da li je i on učestvovao u tome?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da, on je bio u toku svih tih operacija i bio je kasnije u Brčkom, odnosno Čelići, to je mesto kraj Brčkog gde je Cobe bio ranjen. On je pričao o ovim operacijama jer je on radio u pekari tako da je isto, svakodnevno smo bili upućeni jedan na drugog.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pošto ste nam već rekli nešto o učešću u akcijama kod Bijeljine, Zvornika i Brčkog, a to vam je opisao Arkan, to se nalazi u paragrafu 61 rezimea, recite nam po čijim su naređenjima, koliko ste vi to znali, radili "Tigrovi" kada su odlazili na te razne akcije?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da li biste mogli da mi ponovite pitanje, nisam ga najbolje razumela?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da, moja greška. Ove akcije, rane akcije u Bijeljini i Zvorniku i Brčkom, ko je njima davao naređenja da tamo idu?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Arkan je uvek govorio da bez naređenja Državne bezbednosti "Tigrovi" nigde ne idu.

TUŽILAC NAJS: Hvala. Časni Sude, sad mi je javljeno da možemo da čujemo ove uhvaćene razgovore na traci i zato ću vas zamoliti da se vratimo na paragraf 13. Saslušaćemo nekoliko razgovora, za neke od njih imamo transkripte, a mislim da je ukupna dužina trajanja ovih razgovora otprilike devet minuta. Možda bi bilo zgodno da ih sada saslušamo ukoliko to neće da vas previše zamoriti. Možete da pratite i transkript tih razgovora. Prvi razgovor je pod tabulatorom 5 i ja ću da zamolim da se sada pred svedokinju stavi jedna verzija transkripta, i to na onom jeziku na kojem joj je zgodnije da prati, pretpostavljam da je ti BHS. Mi ćemo ove razgovore da pratimo na transkriptu na engleskom.

(Snimak presretnutog razgovora)

Osoba 1: Dobro jutro, izvolite.

Biljana Plavšić: Dobro jutro. Biljana Plavšić je na telefonu. Molim vas, je li Željko tamo?

Osoba 1: Nije on trenutno ust'o. Tu je gospodin Rus.

Biljana Plavšić: Da.

Osoba 1: Može on?

Biljana Plavšić: Pa može, dajte ga na telefon.

Rus: Halo.

Biljana Plavšić: Da. Dobro jutro.

Rus: Dobro jutro. Moje veliko poštovanje, gospođo. Rus ovde.

Biljana Plavšić: Kako ste mi?

Rus: Posilni od gospodina komandanta.

Biljana Plavšić: Znam ja vas.

Rus: Komadant se sprema da prisustvujemo podizanju zastave.

Biljana Plavšić: A, podizanju zastave. Neću vas ja dugo zadržati.

Rus: Ne, ne, ne, ni u kom slučaju. Samo izvolite.

Biljana Plavšić: Samo da vas pitam. Željka nema, je li?

Rus: Pa znate šta, ja bih vas najiskrenije zamolio da budete samo toliko ljubazni, ako možete, ovaj, da mi kažete kada bi ponovo nazvali, da znam da ga zovem

...

Biljana Plavšić: Znate zašto ...

Rus: Jako kasno je leg'o, bio je na terenu i umoran je.

Biljana Plavšić: A, da, da. Dobro, dobro, nemojte ništa onda. Evo o čemu se radi. Evo, ja sam se ovde vratila u onu moju bazu odakle sam ja.

Rus: Čekajte, dobro.

Biljana Plavšić: Ali, ovaj, još nisam do kuće stigla, jedna mala relacija je blokirana ali sam htjela, samo ga pitajte, u principu ako bi zvali da se dođe ovde, bi li se moglo?

Rus: Čujte, gospođo ...

Biljana Plavšić: Pa ću ja otpočeti ...

Rus: Ja nemam toliko ovlašćenja da govorim u njegovo ime, znate.

Biljana Plavšić: Normalno.

Rus: Ali ću u svakom slučaju, to ću odmah da mu prenesem, ovu vašu poruku

...

Biljana Plavšić: Da, prenesite, da vam kažem, pa ja kad budem u svom stanu, ja ću onda...

Rus: Da ga nazovete.

Biljana Plavšić: Jeste, ali onda neću pitat ovo nego ću samo pitati hoćete li donijeti onu robu, ako može.

Rus: Jasno, jasno.

Biljana Plavšić: Je li tako?

Rus: Jasno, bravo, pametno.

Biljana Plavšić: E tako.

Rus: Čujte gospođo, ako ste vi u mogućnosti da nazovete, samo da vidim koliko je sad sati, evo 8.00, ako ste u mogućnosti da ga nazovete za jedno dva sata, ja ću da mu kažem, ovaj, da. Eto, za sat vremena ili ...

Biljana Plavšić: Dobro, dobro, u redu je.

Rus: Da se on ne opterećuje.

Biljana Plavšić: Dobro, pozdravite ga.

Rus: Zaista, meni je mnogo žao što je takva situacija.

Biljana Plavšić: Jao, strašno.

Rus: Stvarno, on uvek prisustvuje podizanju zastave, ali jako je kasno legao.

Biljana Plavšić: Aha. Dobro, recite mi kako je u Zvorniku, možete li mi to reći?

Rus: Molim?

Biljana Plavšić: Kako je u Zvorniku, je li Pejo otišo tamo?

Rus: Pa šta znam, ovaj, treba i tamo da ide da, da ... Celom situacijom pošto ...

Biljana Plavšić: Da, da.

Rus: Svakakve glasine dolaze. On jadan stvarno najmanje ima vremena za sebe.

Biljana Plavšić: Da, znam to.

Rus: Eto, vidite, ja ću sve da mu prenesem.

Biljana Plavšić: Dobro, ako se ja javim sa drugog telefona, onda ću samo pitati da li može ono da mi dobaci dovde, da znamo u principu da li može, znate, a onda bi se trebalo dogovoriti.

Rus: Odlično.

Biljana Plavšić: E tako, pozdravite ga puno. Hvala.

Rus: Hoću. Hvala i vama. Čast mi je što sam s vama razgovarao, gospođo.

Biljana Plavšić: Puno vam hvala.

(Kraj presretnutog razgovora)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospođe B-129, da li ste prepoznali glas koji se čuo na traci, glas muškarca?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: To je Rus.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je Vladimir Homa njegovo puno ime?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da, Vladimir Homa Rus, on je bio po činu major, poginuo je 1993. godine na Čeliću u Brčkom, on je bio jako blizak sa komandantom, čak mu je ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sa kojim je očito gospođa Plavšić tražila da razgovara. To što se dva puta pominje podizanje zastave i činjenica da će Arkan prisustvovati podizanju zastave znači da je Rus bio gde?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: U Erdutu. U Erdutu je svako jutro bilo podizanje i uveče spuštanje zavese, zastave, pardon ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je moguće da je na drugim lokacijama gde su "Tigrovi" bili takođe podizana zastava ili je to samo bilo tamo u Erdutu?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Samo u Erdutu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Videli smo kakve su prirode bila pitanja koja je postavljala gospođa Plavšić. Možete li da nam nešto kažete i pomognete u vezi sa ovom robom koju je ona spominjala kada je rekla: "Ja ću pitati hoćete li donijeti ovu robu"?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ne bih stvarno mogla, ne znam ništa o tome.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Na drugoj strani se spominje Pejo. Ko je Pejo?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ovde se misli na Marka Pejića Peju, on je po činu bio general u Srpskoj dobrovoljačkoj gardi i učestvovao je u operacijama Bijeljina, Zvornik i Brčko.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I na kraju, na ovu temu još hoću da vas pitam da li prepoznajete glas ili samo iz konteksta ovog transkripta zaključujete da govori Rus?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Iz transkripta zaključujem da govori Rus, zato što ja nisam imala priliku da upoznam Rusa, ali je Arkan često pričao o njemu.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, gospođa Vi (Wee) mi napominje da, ukoliko želite, možete da pratite transkript na ekranu.

SUDIJA MEJ: Naravno. Ovo je presretnuti razgovor i mi još moramo da raspravimo o njegovoj prihvatljivosti kao dokaza.

TUŽILAC NAJS: Da, tako je. Gospođo, sada ćemo da pređemo na dokument pod tabulatorom 6, reč je o dva transkripta, dakle o dva scenograma presretnutih razgovora. Ja ću sada zamoliti da saslušamo prvi.

(Snimak presretnutog razgovora)

Snežanu Kalinić: Štab Srpske dobrovoljačke garde, izvolite.

Milorad Ulemek - Legija: Dobar dan, kapetan Legija ovde.

Snežanu Kalinić: Halo?

Milorad Ulemek - Legija: Halo.

Snežanu Kalinić: Izvolite?

Milorad Ulemek - Legija: Ovde kapetan Legija, zovem iz Sarajeva.

Snežanu Kalinić: Čao ...

Milorad Ulemek - Legija: Čao ...

Snežanu Kalinić: Gde si?

Milorad Ulemek - Legija: Evo me. Da li je 99 tu?

Snežanu Kalinić: A?

Milorad Ulemek - Legija: Da li je 99 tu?

Snežanu Kalinić: 99 spava.

Milorad Ulemek - Legija: Spava?

Snežanu Kalinić: A?

Milorad Ulemek - Legija: Spava?

Snežanu Kalinić: Spava, malo odmara. Slušaj ...

Milorad Ulemek - Legija: A kad će da ustane?

Snežanu Kalinić: Slušaj, pa nemam pojma ... Reci mi na kom si broju, vi treba da se vraćate.

Milorad Ulemek - Legija: Da ...

Snežanu Kalinić: Znam i to. Zvao je Ljubinko nešto, ovaj, kao, da vidi kako da se vratite. Uglavnom, treba da se vratite.

Milorad Ulemek - Legija: Da, da, znam to, pa zbog toga i zovem.

Snežanu Kalinić: Zbog toga samo ... Baš mi je drago ... Šta ima novo?

Milorad Ulemek - Legija: A mi smo plakali ovde ...

Snežanu Kalinić: Šta kažeš?

Milorad Ulemek - Legija: Slušaj ...

Snežanu Kalinić: Kaži.

Milorad Ulemek - Legija: Kaži 99 ...

Snežanu Kalinić: Da?

Milorad Ulemek - Legija: Da ću da zovem za jedno dva sata.

Snežanu Kalinić: Da ćeš zvati za dva sata?

Milorad Ulemek - Legija: Da.

Snežanu Kalinić: Znači, negde oko 7.45?

Milorad Ulemek - Legija: Pa u 8.00, tako.

Snežanu Kalinić: Zovi, molim te, negde oko 7.00, 7.15. On, ja mislim da ima oko pola osam neke obaveze ovde.

Milorad Ulemek - Legija: Dobro.

Snežanu Kalinić: Neka slikanja i nešto tako ...

Milorad Ulemek - Legija: U 7.00 ću zvati.

Snežanu Kalinić: U 7.00 ćeš zvati?

Milorad Ulemek - Legija: Da.

Snežanu Kalinić: Važi.

Milorad Ulemek - Legija: 'Ajde ćao.

Snežanu Kalinić: Jeste svi u redu?

Milorad Ulemek - Legija: Svi sem dvojice.

Snežanu Kalinić: Sem?

Milorad Ulemek - Legija: Dvojice.

Snežanu Kalinić: Oni su na Palama?

Milorad Ulemek - Legija: Da.

Snežanu Kalinić: Dobro. Pozdravi mi Bojovića.

Milorad Ulemek - Legija: Ćao.

Snežanu Kalinić: Ćao.

(Kraj presretnutog razgovora)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala. Možemo da zaustavimo ovde na trenutak. Možete li da prepoznate ove glasove?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ko je to?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ovako, kapetan Legija odnosi se na Milorada Lukovića ili Ulemeka, zato što je 1992. godine imao čin kapetana i prepoznajem njegov glas. 99 je ratna šifra za Željka Ražnatovića Arkana, a ženski glas se odnosi na Snežanu Kalinić koja je bila lična sekretarica Željka Ražnatovića Arkana i otišla je iz štaba u martu 1994. godine. Ljubinko, čovek koji se spominje kao Ljubinko, to je Ljubinko Jevtić, po činu general u Srpskoj dobrovoljačkoj gardi.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, ovde imamo kapetana Legiju koji zove iz Sarajeva i želi da stupi u kontakt sa Arkanom, čija je šifra 99, preko njegove sekretarice. To je, dakle, taj razgovor koji smo sad videli. Je li tako?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS: Drugi razgovor, molim.

(Snimak presretnut razgovor)

Osoba 1: Štab Srpske dobrovoljačke garde, izvolite.

Milorad Ulemek - Legija: Zdravo, kapetan Legija ovde.

Osoba 1: Evo, sad ću da ti zovem komandanta. Samo malo.

Željko Ražnjatović: Halo.

Milorad Ulemek - Legija: Poštovanje, gospodine komandante.

Željko Ražnjatović: Reci, Legija.

Milorad Ulemek - Legija: Evo, samo sam hteo da pitam za ono što vas je Bojke zvao jutros.

Željko Ražnjatović: Pa evo, ne možemo da nađemo ovde smradove nigde.

Milorad Ulemek - Legija: Dobro, on je samo rekao da vam se javimo.

Željko Ražnjatović: Da, da. Pa reci, ne možemo uopšte, još nismo našli ove smradove za to.

Milorad Ulemek - Legija: Dobro.

Željko Ražnjatović: Da.

Milorad Ulemek - Legija: Probaćemo nešto odavde.

Željko Ražnjatović: E pa odatle ako možete, to bi bilo fino, da.

Milorad Ulemek - Legija: Probaćemo sa ovima.

Željko Ražnjatović: Šta je bilo to? Šta je bilo to?

Milorad Ulemek - Legija: Pa je li vam objasnio Bojke jutros?

Željko Ražnjatović: Jeste, jeste.

Milorad Ulemek - Legija: Pa eto, sve je to tako... Mislim, to je... Ne možemo nikako da, tapkamo u mestu ...

Željko Ražnjatović: Da, da.

Milorad Ulemek - Legija: Ne možemo ništa da uradimo, mislim oni, sve ratni profiteri ...

Željko Ražnjatović: A?

Milorad Ulemek - Legija: Sve neki ratni profiteri, rekoh, ovde.

Željko Ražnjatović: Da, da, da.

Milorad Ulemek - Legija: K'o kad bi sad recimo neko doš'o u Beograd i Badži sad rek'o šta... Tako i ovde.

Željko Ražnjatović: Da, da.

Milorad Ulemek - Legija: Jer oni nas gledaju k'o da smo pali sa neba ovde.

Željko Ražnjatović: Da, da, da.

Milorad Ulemek - Legija: Ima sad taj Mladić je došao, danas sam se svađao sa njim gore u ...

Željko Ražnjatović: Što, šta je bilo sa Mladićem?

Milorad Ulemek - Legija: Pa to, znate ona kolona što je zaustavljena?

Željko Ražnjatović: Da.

Milorad Ulemek - Legija: Jeste videli na televiziji?

Željko Ražnjatović: Ne, nisam. Šta je bilo?

Milorad Ulemek - Legija: Pa ovaj, zaustavili smo 7.200 izbeglica.

Željko Ražnjatović: Aha.

Milorad Ulemek - Legija: I ovaj... I ja sam predložio Mladiću sad da menja njih za onu kasarnu tamo.

Željko Ražnjatović: Da.

Milorad Ulemek - Legija: I oni kao dobro, dobro, i zvao Panića i rekao Panić kao da se oni puste, kao ...

Željko Ražnjatović: Aha.

Milorad Ulemek - Legija: Kao mi smo human narod, ovo, ono. I ja sam onda, kad su oni to rekli, meni je onda rekao Mladić kao "dobro, to ti vidi sa tvojim ljudima" ...

Željko Ražnjatović: Šta ti je rekao?

Milorad Ulemek - Legija: To ja kao sa mojim ljudima da vidim ...

Željko Ražnjatović: Ne čujem te?

Milorad Ulemek - Legija: Kao da ja vidim to sa mojim ljudima.

Željko Ražnjatović: Da.

Milorad Ulemek - Legija: I ja sam mu rekao, ja ne mogu to da vidim sa mojim ljudima, ja sam vam uradio posao, a to šta se vi tamo preko telefona sa njima diplomatišete i što su vas oni izradili, to nije moj posao ...

Željko Ražnjatović: Da, da.

Milorad Ulemek - Legija: I ja sam otiš'o. Posle on me opet zvao, kao pa da porazgovaramo ljudski, da se ne svađamo između nas, ovo, ono. Ja sam onda sve objasnio, ali opet to, oni ne vole nas ovde ovi, ova komanda gore.

Željko Ražnjatović: Aha.

Milorad Ulemek - Legija: Neće nikome da priznaju ko smo i šta smo.

Željko Ražnjatović: Da, da.

Milorad Ulemek - Legija: Mislim, ja sa njima ne mogu, mene će još malo da uhapsu ovde gore.

Željko Ražnjatović: Halo?

Milorad Ulemek - Legija: Rekoh još malo pa će da me uhapsu ovi gore.

Željko Ražnjatović: *Ako je tako, brate, onda šta imate tu da se svađate. Mislim, stvarno su smradovi.*

Milorad Ulemek - Legija: *Ja sam probao, 1.000 predloga i 1.000 drugih puteva sam probao da zaobiđem to, nekako da uklopim ovo ovde, ali to ništa ne vredi. Evo sad dva dana smo stali sa svim akcijama, jer neću da radim akcije i da mi svaki dan ode po jedan čovek bez veze, a mi i dalje tapkamo u mestu. Razumete?*

Željko Ražnjatović: *Da, da.*

Milorad Ulemek - Legija: *Mislim, stvarno je glupo ...*

Željko Ražnjatović: *Da, da ...*

Milorad Ulemek - Legija: *Eto, ne znam, ima i taj Karadžić gore i oni su, oni se svi ljubakaju tamo sa tim Muslimanima, oni sa njima pregovaraju. Ja sam im uhvatio 7.200 ljudi tu, rekao sam kažite Fikretu Abdiću da su to ovi Srbi iz ovih, što su ih poklali, poklali su tu nekih 200 Srba ...*

Željko Ražnjatović: *Da.*

Milorad Ulemek - Legija: *I kaži da su to preživeli Srbi i da su ih oni zaustavili, znači da oni traže da zbog te klaonice, oni su zadržali taj konvoj, i da kažu da se puste svi ti vojnici iz kasarne.*

Željko Ražnjatović: *Da, da.*

Milorad Ulemek - Legija: *Oni su nešto pregovarali i opet su ih ovi zajebali.*

Željko Ražnjatović: *Znači, opet izdaja.*

Milorad Ulemek - Legija: *Da, pa evo, jutros su trebali u 8.00 da puste te vojnike i kad je čovek krenuo u kasarnu oni, Jukini neki, to je neki Juka Indijanac, taj njihov glavni ...*

Željko Ražnjatović: *A?*

Milorad Ulemek - Legija: *Neki Juka tu, glavni za te Zelene beretke ...*

Željko Ražnjatović: *Da.*

Milorad Ulemek - Legija: *Oni počeli da pucaju po njima i vratili se nazad.*

Željko Ražnjatović: *Aha.*

Milorad Ulemek - Legija: *I onda su se ovi naši usrali i kao dobro, pustićemo mi njih, šta znam.*

Željko Ražnjatović: *A, majku im jebem.*

Milorad Ulemek - Legija: *Ja sam jedva Mladića nagovorio da zadrži taj konvoj, jer dok je konvoj u našim rukama nema nikakvog napada, je li ste videli i sami ...*

Željko Ražnjatović: *Da, da.*

Milorad Ulemek - Legija: *I opet sad oni palamude tu nešto. Šta ja znam, ja više nemam živaca sa njima da se svađam ovde.*

Željko Ražnjatović: *Da, da.*

Milorad Ulemek - Legija: *Jer oni ovde svi dok dođu hoće da komanduju.*

Željko Ražnjatović: *Da, da.*

Milorad Ulemek - Legija: *A niko neće da se svađa kako da se napravi taj napad i ta ofanziva, da padne više to Sarajevo ...*

Željko Ražnjatović: *Da, da.*

Legija: *Eto. Mislim, ja sam razgovarao i sa Šucom i sa Bojketom i šta ja znam, ja mislim da je najbolja solucija da se mi vratimo tamo ...*

Željko Ražnjatović: *Pa najbolje bi to bilo. Ajde vidite, je li imate šansi odatle da uzleti helikopter ...*

Legija: *Pa probaću ja sa ovim glavnim pukovnikom, ovim ...*

Željko Ražnjatović: *Ajde vidite, ajde.*

Legija: *Dobro. Prijatno.*

Željko Ražnjatović: *Ćao.*

(Kraj presretnutog razgovora)

SUDIJA MEJ: Mislim da sada traka na kojoj se rasprava snima mora da se promeni pa idemo na pauzu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li prepoznajete ove glasove?

sekretar: Časni Sude, ja se stvarno izvinjavam, ali moramo na pauzu.

SUDIJA MEJ: U redu, 20 minuta pauze.

(pauza)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospođo B-129, razmatrajući drugi deo dokumenta pod tabulatorom 6, dokaznog predmeta 432, to je transkript ovog presretnutog razgovora koji smo upravo čuli, da li ste prepoznali oba glasa?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A to su?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: To su Legija, Milorad Luković ili Milorad Ulemek i drugi glas je komandant Srpske dobrovoljačke garde Željko Ražnatović Arkan.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Na početku tog razgovora dva puta se spominju "smradovi". Da li taj izraz ima neko posebno značenje, da li su oni tim terminom označavali nešto konkretno?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Komandant kad je koristio taj izraz mislio je na pripadnike Državne bezbednosti ili pripadnike policije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vidimo da se taj termin koristi kasnije na drugoj strani u kontekstu koji je malo težak za tumačenje, posle jednog dugog odgovora koji je dao Legija, kada se kaže "e pa ako je tako, šta ima onda tu da tražite, stvarno su smradovi". Da li u ovom kontekstu ova reč može da znači nešto drugo ili je uvek kada su je upotrebljavali označavala samo DB?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: U principu je značila da se odnosi na pripadnike DB, ali u ovom kontekstu može da znači i nešto drugo. Znači, nije... Ovaj izraz korišten uvek za pripadnike Državne bezbednosti.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Znači jednostavno može da se upotrebi kao uvredljiva reč?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ako sada pogledamo početak razgovora i vidimo prvi malo duži odgovor Legije, on spominje nekoga po imenu Bojke. Ko je on?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Bojke je ustvari oficir sa prezimenom Bojović. Ja ga nikad nisam upoznala, ali Snežana Kalinić, sekretarica mi je pričala da je on bio oficir Srpske dobrovoljačke garde u toku operacija u Bosni i Hercegovini.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I na kraju samog transkripta, na drugoj strani, otprilike šest redova odozdo se spominje kako je Legija razgovarao sa Šucom i sa Bojketom i prevodioci u engleskoj kabini su rekli Šulc. Da li znate da li to treba da bude Šuca ili Šulc ili je u pitanju neko drugo ime?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Kako sam ja razumela Legiju na razgovoru, tu treba da stoji Šuca i Bojke.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada kažete da "tu treba da stoji", da li to kažete na osnovu konteksta ili na osnovu onoga šta ste vi sami čuli u tom razgovoru?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Na osnovu onoga šta sam ja čula u razgovoru.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I konačno, imajući na umu ceo sadržaj ovoga, mislim da vi zapravo niste u stanju da nam kažete nešto o ukupnom kontekstu ovog razgovora, zar ne?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ono šta vi znate o učešću "Tigrova" u Sarajevu i okolini Sarajeva se tiče čega?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Tiče se samo operacije Treskavica 1995. godine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Možda bi sada bilo prikladno da odmah pogledamo dokument pod tabulatorom 7 i da prvo vidimo ovu oznaku 99 za Arkana. Da li ste vi sastavili ovu tabelu koja se vidi pod tabulatorom 7 gde su upisane oznake, odnosno pozivni znaci koje su koristili "Tigrovi" ili Srpska dobrovoljačka garda u vreme dok ste vi tamo radili?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da, ja sam sastavila ovaj spisak.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I ovde možemo da vidimo da je 66 bila oznaka za Mihaila Ulemeka, 99 za Arkana, Tigar 1 za Legiju i tako dalje. Hvala vam. Sada imamo još nekoliko konkretnih tema. Molim vas da nam u rečenici ili dve kažete nešto o "Specijalnim tigrovima".

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: "Specijalni tigrovi" ili "Super Tigrovi" formirani su 1993. godine dok je postojao prvi kamp u Erdutu. Njihov komandant je bio Milorad Luković Legija. Ta jedinica je trebala da bude kao specijalna jedinica u okviru Srpske dobrovoljačke garde i neki njeni pripadnici su obezbeđivali, kad mislim na obezbeđenje, mislim na to da su radili kao telohranitelji nekih osoba.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada su "Tigrovi" bili u akcijama, da li je stvorena jedna specijalna jedinica vojne policije? Ukoliko jeste, zbog čega je to urađeno?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Uvek kad je garda bila na terenu u okviru Srpske dobrovoljačke garde bila je formirana jedinica vojne policije koja je bila zadužena za pripadnike SDG. Njihov, cilj formiranja te jedinice je bio da znači spreči pripadnike SDG da krađu, maltretiraju civilno stanovništvo,

da piju i tako dalje. Znači na bilo koji način... Kada bi rušili, ovaj, pravila ponašanja u okviru Srpske dobrovoljačke garde.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A da li su te *ad hoc* vojne jedinice bile rasformirane kada bi se akcije završile?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. Vojna policija bi bila rasformirana nakon svake akcije SDG.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kakav je bio Arkanov stav prema zatvorenicama? Možete li da nam nešto kažete o tome?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Arkan je uvek govorio, za ono vreme koje sam ja bila u Srpskoj dobrovoljačkoj gardi, da oni nemaju zarobljenike, sa tim što je u toku 1991. i 1992. godine bio čovek koji je bio zadužen za razmenu ratnih zarobljenika i njegovo ime je Vojkan Đurković, zvali smo ga Voja Bijeljina zato što je iz Bijeljine. O tome znam zato što je taj čovek posle bio angažovan i na radu srpske, pardon, i na radu Stranke srpskog jedinstva.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kako ste vi tumačili Arkanovu frazu da nisu imali zatvorenike?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ja i svi ostali smo je tumačili da bi ti ratni zarobljenici bivali ubijeni.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sada prelazimo na paragraf 24, pripadnici Srpske dobrovoljačke garde i njihov broj. Čućemo nešto o otvaranju drugog kampa u Erdutu 1995. godine. Recite nam u to vreme koliko je otprilike bilo "Tigrova"?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: U koje vreme? Molila bih tačno da kažete, precizno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U maju 1995. godine.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: U maju 1995. godine bilo je oko stotinak "Tigrova", ali su svi oni u tom trenutku bili u Velikoj Kladuši u tajnoj operaciji koja je bila sprovedena zajedno sa Državnom bezbednošću Republike Srbije pod vođstvom Radojice Božovića Raje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Do toga ćemo da dođemo kasnije, sada me samo interesuju brojevi. Rekli ste nam koliko ih je položilo zakletvu na

samom početku. Da li je broj "Tigrova" rastao i padao sa vremena na vreme ili je samo rastao?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Rastao.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I koliki je bio ukupan broj ljudi 1995. godine? Možete li otprilike da kažete koliko je bilo "Tigrova"?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ako mislimo na period, znači, u toku leta 1995. nakon operacije "Oluja" u Krajini u avgustu bilo je, ako se ne računa prisilno mobilisano stanovništvo, bilo je u Gardi u Erdutu oko 1.000 pripadnika.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Po dolasku, da li su dobrovoljci morali da popune neki formular, da li su išli na neki razgovor?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li se vršila neka provera, da li su bili osuđivani?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Mi bismo sa njima obavili razgovor, znači, postojao je jedan formular na kome bismo zapisali njihove najosnovnije podatke. Zatim bi porazgovarali sa njima i trudili bismo se da ne budu regrutovani ljudi za koje bi odmah videli da su narkomani i ljudi sa psihičkim problemima. A što se tiče toga da li su imali neki, ovaj, dosije u policiji, mi nismo imali tu mogućnost, znači, da proverimo to.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Osim vas i ostalih, da li je i osoba po imenu Šicko učestvovala u izboru novih pripadnika?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Već smo govorili o broju pripadnika, o regrutovanju, a sad nam kažite kada su rasformirani "Tigrovi"?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da li mislite prvi put ili drugi put?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Drugi put. Ne, oprostite, u martu ili aprilu 1996. godine, da li su tada bili rasformirani?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da, to je bilo... Znači to je bio kraj Srpske dobrovoljačke garde, mart ili april 1996. godine kada su oni napustili kamp u Erdutu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I u tom trenutku da li su najmanje dva pripadnika "Tigrova" prešla u neku drugu jedinicu u srpskoj Državnoj bezbednosti?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da, Milorad Luković Legija i Nenad Bujošević Veliki Rambo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Jedinica kojoj su se oni pridružili kako se zvala?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ta jedinica se zove Crvene beretke Državne bezbednosti Republike Srbije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Takozvana JSO?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Već smo govorili o oznakama, sada ćemo da pređemo na paragraf 28, samo da nešto završimo. Vi ste sastavili ovaj spisak znakova. Da li su se ovi znaci ili neki od njih iz bezbednosnih razloga nekada menjali tokom operacija?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ovi znakovi koji se nalaze ispred mene se nisu menjali. Jedino, jedini znakovi koji su se menjali to su bili znakovi koje su oni koristili na terenu između sebe, znači koristili su ih radio vezom.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A kad su bili na terenu, da li su "Tigrovi" imali sa sobom spisak znakova, šifri da bi mogli da komuniciraju putem radija?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. To je, ovaj, to je bio deo opreme. Znači svako od njih je nosio na levoj ruci iznad lakta, to je kao neka plastika koja se zakači za ruku i znači ima, ovaj, pregradu u koju se ubacuje šifra i vadi. Znači, kad god bi krenuli u akciju, oficir koji ih vodi bi im dao nove šifre.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kad su išli u akcije šta su tada "Tigrovi" morali da urade sa svojim pravim ličnim dokumentima?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Te, znači lične karte su ostavljali ili u štabu u Beogradu, a nakon toga mogli su i u štabu u Erdutu kad je ponovo erdutski centar otvoren. Ja, mi bismo uzeli te lične karte, njihove lične stvari i zapakovali u koverta sa njihovim imenima i stavili u jedan ormar, a oni su dobijali karte, znači članske karte Srpske dobrovoljačke garde samo sa njihovim imenom i slikom i sa krvnom grupom.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kakve su uniforme imali "Tigrovi"?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: "Tigrovi" su imali dve vrste uniformi. Jedna je bila zelena, znači maskirna. Tip te uniforme je NATO uniformna, a druga uniformna je crna koja se koristila za noćne operacije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A šta su imali na glavama kad bi nosili neku od tih uniformi?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Kada se govori o zelenoj uniformi, oficiri su nosili crvenu beretku, a obični vojnici su nosili kape zelene. I jedni i drugi su imali oznaku na glavi Srpske dobrovoljačke garde. A kada su koristili crne uniforme, na glavama su imali fantomke.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je amblem koji se nosio na ramenu imao sliku tigra na sebi?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kad su bili u akcijama u Treskavici i Velikoj Kladuši, da li su tamo imali neke oznake, ambleme i ukoliko jesu, koje?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Sigurno znam da u Treskavici i Velikoj Kladuši nisu imali oznake Srpske dobrovoljačke garde, jer im je rečeno još pre nego što su krenuli da ne smeju da koriste te. Znači, ako, u Velikoj Kladuši su imali oznake koje je koristila vojska Fikreta Abdića.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Spomenuli ste nam disciplinu. Kakve sankcije su obično izricane za kršenje tog kodeksa ponašanja? Na primer, ako je neki pripadnik "Tigrova" uhvaćen da pije.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Kazna za piće je bila najstroža, kazna je bila 100 batina po zadnjici, sa tim što svi u kampu u Erdutu gledaju to, čak i oni koji su slučajno ili su samo u poseti zateknuti tu, čak sam i ja dva puta bila prisutna.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Arkan je znao da izrazi svoje stavove o razvoju događaja. Kakvo je bilo njegovo mišljenje o Republici Srpskoj i Republici Srpskoj Krajini i onome šta se tamo događa?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Arkan je bio za to da se brane Srbi u Republici Srpskoj i u Republici Srpskoj Krajini, ali je i bio za to da se zadrže te teritorije koje se trenutno imaju, mislim na period u kome sam ja bila, 1994. i 1995. godine, a da se ne ide u osvajanje novih teritorija.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste upoznati sa onim šta je rekao u oktobru 1993. godine, prilikom osnivanja njegove stranke?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da li mislite na Republiku Srpsku i Republiku Srpsku Krajinu ili mislite na drugu ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: On nije bio zadovoljan politikom koja se tada vodila u Saveznoj Republici Jugoslaviji i u Republici Srbiji, jer je smatrao da svi Srbi trebaju da se ujedine, ali da to ujedinjenje ne znači i nevolju za ostale narode koji žive na prostoru bivše Jugoslavije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Za koga je Arkan radio pre rata?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Pre rata je radio za Državnu bezbednost tadašnje Jugoslavije, odnosno SFRJ.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste to čuli od njega ili od nekog drugog?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Od njega lično nikad nisam, ali od osobe pod imenom Kale koja je radila u agenciji za obezbeđenje "Delije", Kale je često pričao o tome kako su njih dvojica zajedno radili i to se moglo primetiti takođe iz poštovanja koje je pokojni komandant imao prema Kaletu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U kojoj meri su "Tigrovi" u onome šta su radili zavisili od podrške, dozvole ili naređenja srpskog DB-a? Koliko su se oslanjali na njih? Šta je Arkan govorio o tome?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Državna bezbednost kad god nije imala ljude za front, onda bi uzimala pripadnike Srpske dobrovoljačke garde ili ako ne bi imali ljude koji bi zauzeli određeno mesto, onda bi isto angažovali pripadnike Srpske dobrovoljačke garde. Ono šta je najbitnije jeste da garda ništa nije mogla znači sama da radi bez dozvole srpske Državne bezbednosti. A što se tiče fronta, tu su radili onako kako su najbolje znali.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Znači, na primer, kada su učestvovali u operacijama 1991. godine u Istočnoj Slavoniji ili u Bosni naredne godine, u kom je to svojstvu bilo? U kom svojstvu su "Tigrovi" išli u te akcije?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Oni su imali svojstvo rezervnog sastava MUP-a Republike Srbije, odnosno Državne bezbednosti.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je došlo do kontakta između Frenkija i Arkana?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Prema vašim saznanjima, koliko često se to dešavalo? Koliko su česti bili kontakti između njih dvojice?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Kada su bile operacije, znači kad je Garda bila u Velikoj Kladuši i u Treskavici u toku operacije Banja Luka, ti susreti i telefonski razgovori su bili bar dva puta nedeljno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Na koji način ste vi mogli da stupite u kontakt sa Frenkijem?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Postojala su dva broja telefona. Jedan broj telefona je bio povezan sa njegovom kancelarijom, to jest njegovom sekretaricom Slađanom, a drugi broj je bio u dežurnoj službi Državne bezbednosti Republike Srbije. U početku bismo samo rekli šifru "Pauk", šta se odnosilo na operaciju "Pauk" u Velikoj Kladuši, a već posle par meseci je bilo dovoljno da kažemo odakle zovemo i bili bi prebačeni u njegovu kancelariju.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Molim da se tabulator 8, dokaznog predmeta 432 stavi na ekran. Gospođo, recite nam da li su ovo dva telefonska broja koja ste spomenuli i da li je ovo strana iz vašeg dnevnika?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Jeste. Prvi broj telefona označava dežurnu službu, a drugi broj telefona označava Frenkijevu kancelariju.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sada me zanimaju granični prelazi. Kada je bilo potrebno da se organizuje transport opreme, vozila i ljudi u Republiku Srpsku, šta je obično trebalo da se uradi? Šta ste vi radili?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Kada bi trebalo nešto da pređe preko Rače, to je obično išlo noću, jer je u to vreme na toj granici postojala UN kontrola. Sa moje strane, ja sam trebala samo da najavim vozilo sa tablicama, znači sa brojem tablica i ništa više. Znači, njih nije zanimalo ni šta je unutra, ni ko je unutra, znači bila je dovoljna samo moja reč, odnosno reč Srpske dobrovoljačke garde.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Frenkijeva sekretarica Slađana, koliko često ste sa njom razgovarali?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: U toku operacije isto dva do tri puta nedeljno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li vam je ona nešto rekla o komandnoj strukturi koja je uključivala i Frenkija, odnosno kome je on odgovarao i tako dalje?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ona je uvek govorila da Frenki je zadužen za jedinice specijalne operacije i da on odlučuje o nekim stvarima, ali bez odobrenja Jovice Stanišića on ne može nikakvu, znači, odluku da donese.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Na primer, ako ste obavešteni u vezi Velike Kladuše, ako su vam rekli neke stvari za koje ste znali, odakle je dolazila ta vest?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da li mislite na to što su organizovani "Tigrovi" za Veliku Kladušu?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: U novembru 1994. godine Arkan mi je rekao da trebam da pozovem ljude sa određene liste. U tom trenutku nisam znala ni zašto. Nakon pozivanja tih ljudi, Arkan mi je rekao da Frenki je tražio ljude da bi popunio svoj sastav u Velikoj Kladuši tako da, 4. novembra prva grupa je otišla ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Stanite na trenutak, možda je moja greška, još ćemo da se vratimo na to. Sama operacija, prema vašim saznanjima, da li bi ona potpadala pod Frenkijeva ovlašćenja ili je zahtevala odobrenje, odnosno uputstva od Stanišića ili možda ne znate?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ja sa sigurnošću ne mogu da tvrdim, ali znači Frenki je isto bio na terenu u Velikoj Kladuši tako da Stanišić, Jovica Stanišić bi morao da zna o tome.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dok smo još uvek na temi vaših razgovora sa Slađanom, Frenkijevom sekretaricom, recite nam da li je ona nekada nešto rekla o optuženom Miloševiću i njegovom odnosu, odnosno vezi sa bilo Stanišićem, bilo Frenkijem?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Za koje ste sastanke između Arkana i Frenkija znali i ko je išao kod koga?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Za sastanke sam znala u toku Velike Kladaše i, sa tim što su oni bili tu ređi, učestali sastanci su bili u toku operacije Banja Luka, zato što su se plašili da će Banja Luka pasti u ruke neprijatelju, tako da je Arkan često išao u tom periodu Frenkiju. Frenki, pardon, Arkan je uvek išao kod Frenkija. Ja sam samo jedanput Frenkija videla i to rano, rano ujutru ispred našeg štaba na parking.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Paragraf 46. Već ste nam rekli da su "Tigrovi" kada su odlazili na akcije nastupali u svojstvu pripadnika rezervnog sastava Državne bezbednosti Srbije. Da li su oni zapravo imali, odnosno nosili lične karte ili neke druge iskaznice, identifikacione kartice Državne bezbednosti?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ne. Oni su samo zadržavali svoje, mislim na Srpsku dobrovoljačku gardu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A šta bi se događalo kada bi neko od pripadnika "Tigrova" bio ranjen, mislim ponovo na iskaznice, na karte, lekarske kartone, u vezi sa njihovim članstvom u rezervnom sastavu DB-a?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Kada bi neko bio teško ranjen, on bi bio primljen na VMA ili znači u civilnu bolnicu i tu nije bilo problema, ali bi bilo problema za naknadno lečenje. Onda bih ja zvala Slađanu i njoj bi poslala zdravstvenu knjižicu ranjenog borca na koju bi ona stavljala pečat rezervnog sastava MUP-a Srbije, što znači da bi oni plaćali njegovo zdravstveno osiguranje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kamp u Erdutu je ponovo otvoren 1995. godine. Kakve je registarske tablice Arkan mogao da koristi u tom periodu?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Njemu je Državna bezbednost dala jedne tablice koje su ustvari, znači identične su kao tablice koje je koristio MUP Srbije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I da li je on mogao da ih stavlja i skida sa vozila kada je to bilo potrebno, odnosno korisno?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su se te tablice koristile prilikom transporta naoružanja i ako jesu, da li je zahvaljujući tome izbegnuto mešanje policije?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. Ali kada se misli naoružanje, mislim samo na pištolje, jer jedino šta je iz Beograda išlo za Erdut u toku akcija bili bi pištolji ili uniforme, jer ostalo naoružanje su oni dobijali u Erdutu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su u to vreme mogle da se koriste registarske tablice i Vukovara i Beograda?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da, zato što su naša vozila imala znak Srpske dobrovoljačke garde i tigra na prednjem delu kola, tako da obična policija, mislim na javnu policiju, se nije usuđivala da zaustavlja ta kola.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada je u Erdutu ponovo otvoren kamp za obuku, kakva je bila telefonska veza između štaba u Beogradu i Erduta?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Između štaba u Beogradu i Erduta postojalo je par telefonskih linija, par njih je bilo na pozivni broj sa tim što je jedna imala broj, znači jedna telefonska linija kao broj u Beogradu, tako da nismo morali da okrećemo pozivni broj za Erdut, a plus smo imali i radio stanicu kojom smo bili direktno povezani sa Erdutom.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A čije odobrenje je bilo potrebno za korišćenje ove radio stanice?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Prema našem zakonu od strane MUP-a Srbije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pređimo na 1996. godinu. Da li vas je u tom vremenskom periodu, zajedno sa ostalima, kontaktirala Frenkijeva sekretarica? Sada govorimo o periodu kada su "Tigrovi" raspušteni.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je sa vama obavljen razgovor i da li su vam postavljena pitanja o vašim političkim uverenjima, uključujući i pitanja o optuženom u ovom predmetu?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Mišljenja o ovom optuženom koja ste vi u to vreme izrazili da li su li bila pozitivna ili negativna?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Negativna, sa njihove tačke gledišta.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta se dogodilo u vezi sa tim razgovorom za posao, kakve su bile posledice tog razgovora?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ja nisam dobila taj posao zato što nisam delila političko mišljenje tadašnje vlasti u Republici Srbiji, ali sam i tada smatrala da Državna bezbednost je institucija koja štiti sve građane Srbije, a ne samo pripadnike jedne partije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ime čoveka koji je sa vama obavio razgovor je?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Milanko.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A ostali koji su na sličan način bili kontaktirani u vezi sa eventualnim angažmanom od strane Frenkijeve sekretarice... Ko je to još bio?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Bili su Milorad Luković Legija i Nenad Bujošević Veliki Rambo.

SUDIJA ROBINSON: Mogu li da pitam svedokinju na osnovu čega je zaključila da je razlog zbog kojeg nije dobila posao njeno političko uverenje?

SVEDOK B-129: Zato što kada biste popunili taj formular, čekali biste na proveru tog formulara. Nakon toga biste bili opet pozvani u zgradu u Kneza Miloša i tamo su mi rekli da nisam podobna, jer sam bila učesnik demonstracija iz 1991. na 1992. godinu.

SUDIJA ROBINSON: Hvala.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Strana 10, paragraf 52, novac i podrška Srpskoj dobrovoljačkoj gardi. Da li je Garda u početku ili u nekom trenutku imala neke sponzore koji su joj obezbeđivali novac i opremu?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Postojali su ljudi koji bi dobrovoljno davali novac i stvari. Kad mislim stvari, mislim na hranu, odeću, higijenske stvari i druge potreštine za Srpsku dobrovoljačku gardu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ko je najviše doprinio, prema vašim saznanjima?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Najveći sponzori Srpske dobrovoljačke garde su bili Đovani Di Stefano (Giovani Di Stefano), zatim braća Karić ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Arkan je takođe imao neka svoja preduzeća. Da li je novac koji je dolazio iz tih preduzeća bio uplaćivan u preduzeće SDG-a putem koje je kanalisano novac sponzora?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ja bih vas molila da razjasnite malo bolje pitanje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Svakako. Da li je postojalo preduzeće SDG-a i da li su donacije išle kroz to preduzeće?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. Neke donacije, ako se radilo o novcu, išle su preko SDG-e kompanije, mada ne uvek sve. Neke su davane na ruke Arkanu, a ako se radilo o stvarima, one su direktno išle kod nas u štab Srpske dobrovoljačke garde.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je i Arkan imao neka preduzeća i ako jeste, da li su i ta preduzeća davala novac kroz ovo SDG preduzeće?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: SDG kompanija, znači pored SDG kompanije postojale su "Delije", "Delije" u kojem je bilo agencija za obezbeđenje i trgovačko preduzeće, a novac od poslastičarnice i pekare bi svako jutro bio vožen u "Delije", kompaniju koja se nalazila u ulici Vase Pelagića 54 na Dedinju.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Da vidimo šta je bilo sa gotovinom. Da li su "Tigrovi" dobijali, primali neku gotovinu i ako jesu, odakle je stizala i ko je donosio?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Mislite na sponzore ili na Državnu bezbednost?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne, na Državnu bezbednost, to je paragraf 54.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: U toku operacije Banja Luka novac je stizao u štab iz Državne bezbednosti u Beogradu. Postojala su dva načina, ili bi neko od oficira Srpske dobrovoljačke garde išao po njega u Kneza Miloša ili bi Milanko donosio novac u naš štab.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U koliko navrata ste videli da je donošena gotovina? O kojim sumama je bila reč?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: U toku operacija Banja Luka desetak puta je bio, znači, isporučen novac i tu je bilo između tri i četiri miliona maraka zato što ja i još par njih je brojalo taj novac i stavljali bismo u kovertu i pakovali

za vojnike u Erdutu, a ostatak novca bi Arkan stavio u sef koji je imao u kancelariji. To je bio, znači, nov novac, samo što je izašao iz štamparije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste ikada videli kako lično Arkan stiže sa gotovinom?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. Ponekad je i on sam išao po novac.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li vam je on nešto govorio o poreklu tog novca?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Samo bi mi rekao da je doneo novac iz DB-a i da je moje da organizujem, znači, brojanje tog novca i znači da sa tog novca svi vojnici trebaju u Erdutu da prime platu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sada prelazimo na sledeću temu, dokazni predmet 432, tabulator 9 se sada vidi na ekranu. To je strana iz vašeg dnevnika. U decembru 1995. godine na proslavi svetog Nikole, da li su tada deljeni pištolji?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. Komandant je podelio oficirima i ljudima koji su na bilo koji način pomogli gardi, podelio im je pištolje sa posvetom "19. 12. 1995." godine, kada je sveti Nikola i to je slava Srpske dobrovoljačke garde.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Mislim da ste vi učestvovali u organizaciji isporuke pištolja, ali po završetku proslave, da li su neki od "Tigrova" zajedno sa svojim pištoljima otišli preko Šida?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. Većina njih je išla preko Novog Sada, samo tri pripadnika su išla preko Šida. Tu ih je patrola zaustavila, njih trojica, to su Šicko, Crvko i Kajman, plus vozač. Nakon toga su im, znači oni su privedeni u stanicu, pozvali su mene, ja sam pozvala komandanta, mislim na Željka Ražnatovića Arkana koji je rekao da ja komandiru te stanice kažem da su oni "Tigrovi". Nakon toga komandir ih je pustio, sa tim što pištolje su zadržali da bi sledeći dan mi rekao da zovem Rođu ili Puzovića iz republičkog SUP-a i da mu prebacim da bi, ovaj, te pištolje dobili natrag, što se i desilo. Kroz par dana su pištolji vraćeni u štab njima, to jest vlasnicima koji su dobili 19. decembra 1995. godine te pištolje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sad možemo da pogledamo sledeći dokument na ekranu, to je dokazni predmet 432, tabulator 10. Možete li da nam kažete šta je ovo na ekranu?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da li mislite na ovo što piše republički SUP?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Tu je zapisano, znači, da ja treba da nađem Rođu, republički SUP preko saveznog. Zašto piše savezni? Zato što je u određenom periodu republički SUP ušao, preselio se u savezni SUP. Znači, moje je bilo da nađem tog Rođu u sobi 103.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da sada pogledamo dokument pod tabulatorom 11, molim vas. Šta je ovde prikazano?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Prikazano je, znači, da Rođa, ako zove Rođa ili Puzović, pošto ja u tom trenutku ih nisam našla, treba da prebacim u kancelariju kod 99. 99 je šifra za komandanta.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A sada prelazimo sa ovih tema na nešto što se tiče akcija. U paragrafu 61 i 62, stoji ono šta ste nam već rekli o akcijama u Bijeljini, Zvorniku i Brčkom i o majoru Mauzeru. Molim da sada pogledamo fotografiju koju smo i ranije videli, koja je i pre bila uvrščena u dokazni materijal. To je dokazni predmet 411, tabulator 6. Recite nam nešto o ovome, molim vas. Ovo je fotografija iz Bijeljine?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ne, to je Brčko.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Oprostite. U redu, onda je to Brčko. Šta možete da nam kažete o tome?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Na fotografiji se nalazi Srđan Golubović, ovaj, nadimak Maks. On je pripadnik Srpske dobrovoljačke garde i takođe bio kasnije u operaciji Velika Kladuša. Nakon ove slike je komandant bio ljut na Maksa što je fotograf ga slikao kako već mrtvu ženu, znači koja je već bila preminula u trenutku kada on prilazi njoj želi da okrene sa ovom puškom.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta je Maks na to rekao?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Prema mom saznanju, ništa.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je dao neko objašnjenje za smrt te žene?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ne. Sa tim što je samo rekao da je u tom trenutku kad je došao ona već bila preminula.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Paragraf 65. Da li ste ikada videli Radovana Stojičića zvanog Badža?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste nešto saznali o njegovom odnosu sa Arkanom i kako se razvijao taj odnos?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Znam da su u toku operacije Istočna Slavonija u toku 1991. godine bili jako bliski, čak ima jedna slika gde su njih dvojica zajedno u Erdutu, u kampu u Erdutu, da bi u toku 1993. godine, znači krajem 1993. godine i početkom 1994. godine Badža, mislim na Stojičića, preuzeo kamp Srpske dobrovoljačke garde u Erdutu i Arkan je zbog toga bio jako ljut.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sem činjenice da je kamp bio preuzet, šta ga je još brinulo zbog toga što se desilo i kako je on sve to tumačio? Kakav je bio njegov stav o profesionalnosti ili stepenu savremenosti?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Nisam razumela pitanje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Arkan nije bio zadovoljan time što je Badža preuzeo kamp. Šta je Arkan mislio o svom doprinosu tom kampu i kakav je on to kamp bio stvorio?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Prvi kamp Srpske dobrovoljačke garde je bio jedan od najmodernijih kampova u bivšoj Jugoslaviji, zato što je ovaj napravljen za... Arkan ga je napravio za trening specijalne jedinice u kome je postojao gumeni grad. Ljudi koji se razumeju u vojna pitanja znaće o čemu govorim, šta znači gumeni grad za jedan, ovaj, centar za obuku.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su drugi Arkanovi poslovi, uključujući i krijumčarenje, imali veze sa promenom do koje je došlo u odnosu između njega i Badže?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. To je i u par navrata pred nama u štabu rekao, da šverc je najviše uticao na njihov odnos jer kako je on rekao, mislim na Arkana, Badža želi da zadrži sve za sebe.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U maju 1995. godine da li je Arkanu rečeno da je potrebna pomoć u Krajini zbog operacije "Bljesak" i da li je to dovelo do ponovnog otvaranja kampa u Erdutu?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I ta druga lokacija je bila nešto drugačija, zar ne?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da, jer sad ovaj drugi kamp je bio uz samu reku.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I kad je otvoren taj drugi kamp, da li ste morali redovno da ga posećujete?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Često sam išla tamo, a kada bi Arkan bio na frontu, moja obaveza je bila da svakog vikenda idem tamo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste nosili sa sobom snabdevanje iz Beograda?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Snabdevanje sam ja nosila kada sam išla, mada je bio kombi koji bi svaki dan išao na relaciji Erdut - Beograd i Beograd - Erdut.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Sada da se vratimo hronološki malo unazad i da vidimo malo detaljnije događaje u Velikoj Kladuši. Da li vas je 4. novembra 1994. godine Arkan obavestio o nečemu... Odnosno da li je "Tigrove" obavestio o nečemu?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Obavestio me je da sa jednog spiska treba da pozovem ljude. Ja sam ih pozvala i rekla da dođu u štab. Oni su svi došli i niko nije pitao zašto. Nakon toga mi je komandant rekao da mu je Frenki rekao da treba ljude da popuni svoju jedinicu. Mi smo za dva dana skupili četrdesetak ljudi. Nismo, ja barem u tom trenutku nisam znala gde oni idu. 4. novembra 1994. godine je ta prva grupa otišla. Njihov vođa, znači komandant te jedinice je bio Legija. U toj jedinici upravo je bio takođe i Šuca i Veliki Rambo i drugi. Prema njihovim pričama, oni su prvo otišli u kamp MUP-a Srbije ili Državne bezbednosti na planini Tara, Bajina Bašta, da bi sedam dana nakon boravka tamo bili prebačeni u Veliku Kladušu. U tom periodu sam i ja saznala gde se oni nalaze. To je bila tajna operacija.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sudije mogu da vide gde se nalazi Velika Kladuša na dokumentu pod tabulatorom 20, Velika Kladuša se nalazi u levom uglu karte. Zbog tajnosti te operacije kako su ljudi bili obučeni?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Mislite na frontu?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da. Pre svega, dok su išli tamo.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Prvo bili su obučeni u svoje civilno odelo kada su došli, kada je došao autobus MUP-a Srbije da ih pokupi ispred našeg štaba, a i sam Arkan im je rekao da mogu da koriste i da će koristiti uniforme Srpske dobrovoljačke garde, ali da ne smeju da stavljaju znakove tigrova na rukavima.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je Arkan mogao i sam da ide tamo? Ukoliko nije, ko je predvodio tu akciju u Velikoj Kladuši?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Arkan nije mogao tamo da ide jer većina ljudi zna kako Arkan izgleda. "Tigrove" je predvodio Legija, a pripadnike Državne bezbednosti je predvodio Radojica Božović zvani Raja.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je bio prvi njihov odlazak. Da li je bila i neka druga grupa "Tigrova" koja je otišla tamo? Ovo je paragraf 77. Ubrzo ćemo da pogledamo i neke dokazne predmete.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. Druga grupa je otišla 18. novembra 1995. godine. Ona je bila manja. Znači, bilo ih je negde manje od 20 ljudi. Njihov komandant, znači vođa te jedinice je bio pukovnik Mihailo Ulemek.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Rekli ste nam nešto o njihovom odlasku na planinu Taru. Da, rekli ste nam da ih je tamo odveo autobus srpske Državne bezbednosti.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A sada da pogledamo nekoliko dokaznih predmeta pre nego što pređemo na drugu temu. Dokazni predmet 432 ...

SUDIJA KVON: Gospodine Najs (Nice), molim vas da mi nešto razjasnite. Možete li da me podsetite na vezu između Milorada Ulemeka i Mihaila Ulemeka?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možda bi svedokinja mogla nešto o tome da kaže.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Mihailo Ulemek i Milorad Ulemek su dve različite osobe. Mihailo Ulemek je čovek koji ima oko 60 godina. On je, znači, od samog početka, od neke 1991. godine u Srpskoj dobrovoljačkoj gardi, a Milorad Ulemek je ustvari Milorad Luković ili Legija, on se kasnije pridružio Srpskoj dobrovoljačkoj gardi. Da li je to u redu?

SUDIJA KVON: Hvala vam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zahvalan sam gospođi Pak (Pack) što me je podsetila da sve ovo možemo da vidimo u tabeli koja se nalazi pod tabulatorom 4. Možete da vidite da su i jedan i drugi čovek navedeni na pretposlednjoj strani. A sada da pogledamo dokument pod tabulatorom 12. Molim da se pred svedokinja stavi, vidimo sada ćirilčnu verziju na ekranu i molim da se i engleska verzija stavi na grafoskop, za one koji će ovo da prate na engleskom. Ovaj dokument nosi datum 26. februar 1995. godine, to je nešto kasniji period od ovog o kojem smo do sada govorili. Da li ste vi videli ovaj dokument pre nego što ste došli ovamo da svedočite?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ne, nisam, prvi put ga vidim, ali Legija, mislim na Milorada Lukovića, je sa Srpskom dobrovoljačkom gardom u Velikoj Kladaši, znači sa jednim delom je bio sve do avgusta 1995. godine, znači do operacije "Oluja", oni su sve vreme bili tamo. Poneki su dolazili na odsustvo i odlazili, ali znači Legija, znači veći deo jedinice je stalno bio u Velikoj Kladaši.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ovaj dokument je od njega i zove se "Regulisanje subordinacije u vojsci u zapadnoj Bosni". Možete li da nam kažete o čemu se ovde radi? Ovde se govori o formiranju i organizovanju vojske u zapadnoj Bosni: "Organizovan je sistema komandovanja i kontrole po kojem je komanda "Pauk" naša nadređena komanda". Možete li sa nešto više detalja, da objasnite sudijama o čemu se radi?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Kako da ne. Ovaj, operacija "Pauk" je u Srpskoj dobrovoljačkoj gardi značila operaciju, znači tajnu operaciju koja se vodi u Velikoj Kladaši i to je takođe i bila, kada bi ja zvala u prvo vreme... Znači, DB-e to je bila, znači kad bi rekla "Pauk", oni bi me prebacili u kancelariju Slađane, to jest Frenkija. Znači "Pauk" je bio naziv operacije u kojoj su zajedno bili Državna bezbednost i SDG. A u donjem uglu se

nalazi, ovaj, potpis pukovnika Legije. U to vreme je bio pukovnik, da bi nakon operacije Velika Kladaša, znači u avgustu kada se vratio dobio je čin đenerala.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Iako ste verovatno sasvim jasno ovo objasnili, svrha ove akcije se sastojala u čemu, bar što se tiče ljudi Fikreta Abdića?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Akcija se sastojala u tome da, znači, Državna bezbednost i SDG obučavaju, znači, njegove ljude mada se na kraju nije sve svelo na to, zato što smo imali i dva poginula borca. Znači, oni su i učestvovali u akcijama.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A sada ćemo da pređemo na dokument pod tabulatorom 13 i molim vas da imate na umu ono šta je pitao sudija Kwon (Kwon). Sada vidimo dokument koji potiče iz perioda malo pre onoga o kojem smo sada govorili, to je decembar 1994. godine. Sadržaj ovog dokumenta možda i nije mnogo bitan, ali ovo je dokument koji je potpisao Mihailo Ulemek. Ovo je dokument iz Borbene grupe 2 i tiče se nekog ko se zove Sead Čufurović, daje mu se ovlašćenje da vozi "Zastavu 648" sa namirnicama na relaciji od Ponikva do Topuskog. Vi niste videli ovaj dokument pre nego što ste došli ovamo. Recite nam kakav je njegov značaj, vezano za operaciju "Pauk"?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ja nisam videla ovaj dokument, znači prvi put sam ga videla ovde. Topusko je bilo mesto gde bi Garda i svi pripadnici išli u nabavku, znači ako bi nešto od namirnica trebalo. E, tu je potpisao, znači, Mihailo Ulemek jer samo je on mogao da da dozvolu kao šef, da kažemo, vojne policije, znači da se neko kreće na tom delu teritorije. A šta isto povezuje ovaj dokument sa SDG-om jeste u poslednjoj rečenici "Isti će ići pod pratnjom čiča Petra", mada nije čiča Petar nego čiča Pera. Čiča Pera je bio pripadnik SDG koji je sa drugom grupom otišao u Veliku Kladašu, znači sa Mihailom Ulemekom u drugoj grupi je otišao zajedno za Kladašu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala. Prelazimo na paragraf 80. Da li su "Tigrovi" bili povezani sa drugom grupom u Velikoj Kladaši koju je predvodio Rajo Božović?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. Oni su zajedno dejstvovali tamo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A to je bila grupa koja je pripadala srpskom DB-u. Da li su oni nosili crvene beretke ili bili poznati kao Crvene beretke?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Oni su bili poznati kao Crvene beretke, a da li su nosili crvene beretke u Velikoj Kladuši, ja ne bih mogla da odgovorim, mada znam da su "Tigrovi" u toku operacije Velika Kladuša nosili kape koje su ličile kao na rendžerske kape, znači nisu bile uopšte uobičajene kape za vojsku.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pored te grupe koju je predvodio Božović, da li je bila još neka grupa iz Banja Luke? I ukoliko jeste, ko je nju predvodio?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. Bila je i grupa koju je vodio Ljuban Ećim. To je bila grupa iz Banja Luke.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ko je bio nadređeni na terenu, Legija ili Božović?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Božović.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A kako ga vi povezujete sa DB? Kako znate da je on bio iz DB?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Tokom operacije Velika Kladuša kada bi Radojica Božović dolazio u Beograd, dolazio bi i do našeg štaba, kako bi on rekao, da nas pozdravi i da prenese komandantu da su borci dobro ili da li im nešto treba i tako dalje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Rekli ste nam o tome da je Arkanu bilo teško da ode u Veliku Kladušu. A šta je bilo sa Frenkijem? Da li je on tamo odlazio?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Frenki je odlazio u Veliku Kladušu. To znam iz priča pripadnika Srpske dobrovoljačke garde, a i znam zato što mi je Slađana rekla.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada su se "Tigrovi" vratili iz Velike Kladuše tokom te operacije, možete li da nam kažete šta su morali da urade sa svojim ličnim dokumentima, kako je stupano u kontakt sa njima kad je trebalo da se vrate i šta je bilo urađeno i putem koje organizacije u slučaju da je trebalo da im se pošalje neki paket?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ja bi vas molila da pitanje bude konkretnije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Naravno, podeliću ih na manja pitanja. Kada su se vraćali sa fronta, šta su radili sa svojim ličnim dokumentima, dokumentima "Tigrova"?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Kada bi došli na odmor koji je obično trajao petnaestak dana, znači karte Srpske dobrovoljačke garde, mislim na, ovaj, lične karte SDG ostavljali bi u štabu, a zauzvrat bi dobijali svoje lične karte i dan, dva pre polaska bi me Slađana zvala i rekla da budu spremni, recimo za dva dana. Obično je autobus dolazio oko 7.00. Onda bi ista bila procedura, znači ostavljali bi lične karte, a uzimali bi karte Srpske dobrovoljačke garde.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I konačno poslednji deo pitanja koje sam vam ranije postavio. Kada bi neko hteo da pošalje nešto, neki paket nekom pripadniku "Tigrova" u Veliku Kladušu, kako bi to onda bilo organizovano?
SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ja bih nazvala Slađanu i zamolila ako bi mogla, znači, da pošalje ili poruku ili pismo ili paket, nikad nije odbila. Znači, vozač bi odneo do Kneza Miloša, zgrade. Ona bi obično, kaže vozač, izašla, uzela to i osoba kojog je bio namenjen dobila bi na terenu to šta joj je poslato.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kako su bili plaćeni pripadnici "Tigrova" koji su se borili za... Odnosno pomagali Fikretu Abdiću?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Njihova mesečna plata iznosila je 1.500 maraka, što je u to vreme jako puno novca.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Odakle je stizao taj novac?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Na poreklo, na šta mislite?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kako je Fikret Abdić dobijao novac da ih isplati, ako znate?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: To ne bih znala, stvarno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta ste čuli od ljudi koji su bili na frontu u vezi načina, odnosno mehanizma na koji je taj novac uručivan?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Kada bi bili na terenu, od tog, Legija bi išao u zgradu gde se nalazio Fikret Abdić i uzimao bi novac i nakon toga bi svakom vojniku dao. A ako se radilo o ranjenicima, taj novac bi preko Državne bezbednosti stizao u naš štab i nakon toga bih ja ranjenicima podelila novac koji je došao iz Velike Kladuše. Nekad bih poslala ja vozača ili bi nekad neko od ranjenika, pošto svi su ranjenici u principu znali gde su kancelarije, neko od ranjenika bi onda otišao i onda bi oni sami između sebe podelili novac.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kakve su žrtve imali "Tigrovi" i pripadnici Državne bezbednosti u Velikoj Kladuši? To su paragrafi 87 i 88.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: "Tigrovi" su imali dva poginula, Dimitrije Jašek Mitar i Jugoslav Micić Juga, dok su na strani Državne bezbednosti, bio je visoki oficir Kojić, po kome su kasnije i nazvali kamp u Kuli, mislim na "JSO" kamp u Kuli. Nakon pogibije naših boraca, mislim na Dimitrija Jašeka i Jugoslava Micića, mi nismo smeli u čitulji da stavimo gde su oni poginuli, nego smo samo stavili da su poginuli braneci srpske zemlje

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su u oblasti Kladuše držani zarobljenici?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. Prema ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ko je vodio taj zatvor?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Prema priči ranjenika, znači, tim zatvorom su upravljali svi, znači i Fikretovi ljudi i pripadnici Državne bezbednosti i pripadnici Garde jer oni su... Svi zajedno su tu delovali.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Prema vašim saznanjima, po onome šta ste čuli, kakav je bio tretman zatvorenika?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Većina zatvorenika je posle par dana preminula od batina.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Govorili ste nam o rendžerskim kapama koje su "Tigrovi" nosili u Velikoj Kladuši, pa ću da se osvrnem na jednu drugu temu. Mihalj Kertes, kakvo je on učesće imao u poslovima sa Arkanom za koje ste vi znali?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Ovako, Mihalj Kertes se uvek zvao kada kamion iz Bugarske (Bulgaria) ili iz Makedonije je imao problema na granici. U kamionu je, ili su bile cigarete ili je bilo piće, mislim na alkohol. Nakon toga bi jedan gospodin, Dejan Lekić iz "Transšpeda", to je državna firma za transport, zvao mene i rekao: "Reci Željku da zove Kertesa". Dejan Lekić bi mi uvek dao i broj kamiona i ime vozača koji vozi. Nakon toga bih ja to prenela komandantu i uvek bi, znači u toku dana bi taj kamion bio pušten preko granice. Zatim bi taj kamion od granice išao pravo u Erdut i on bi bio kao, kažem "bio kao", zato što nije bio ocarinjen uopšte u Vukovaru, znači oni bi samo stavili pečat kako je ta roba ušla u Istočnu Slavoniju. Deo robe bi bio zadržan u frišopu koji se nalazio na pumpi u Erdutu, a veći deo robe bi bio opet vraćen u Srbiju i prodavan ljudima koji su dolazili kod nas u štab,

znači koji su znali da mi to imamo. I znači te cigare i taj viski bi iz Erduta dolazili našim kombijem koji bi svaki dan, znači, išao Beograd - Erdut, Erdut - Beograd.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ta trgovina alkoholom i cigaretama je zapravo bio Arkanov biznis, zar ne?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koliko je vama poznato, da li je on koristio novac koji je poticao iz tog biznisa kako bi pomagao pripadnike garde u vidu uniformi ili neke druge opreme?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. Zato što sam novac koji je bio u štabu bio bi u jednom sefu i kad god bi, znači kad god SDG-e kompanija ne bi imala novca da plati nešto, onda bi uzimali novac iz te kase i plaćali uniforme ili šta je već trebalo, lekove isto, znači sve šta je trebalo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Još jedna tema u vezi sa tim, dokument pod tabulatorom 14. Da li je postojao general po imenu Lončar za koga ste vi znali?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da, general Duško Lončar.

SUDIJA MEJ: Izvinjavam se što vas prekidam, gospodine Najs. Pomozite nam. Da li je to onaj isti Lončar koji se pojavljuje na Kosovu ili neki drugi? Pitajte svedokinju.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Samo trenutak, postoji jedno pitanje koje sam prvo hteo da postavim svedokinji, a na ovo ću da se vratim kasnije. Gospođo, šta znate o ovom generalu i službi u kojoj je on radio?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: General Dušan Lončar je bio komandant Sremsko-baranjskog korpusa u Istočnoj Slavoniji tokom 1995. godine. Radi se o čoveku koji je u to vreme, znači, imao oko šezdesetak godina, znači govorim o periodu 1995. godine. On je bio zadužen za jugoslovensku armiju u Istočnoj Slavoniji i garda je često bila upućena na njega zato što nas je on snabdevaao oružjem, naftom, kad mislim naftom, mislim na gorivo za kola. A jedan deo novca isto je poticao od jugoslovenske armije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Časni Sude, situacija sa ovim oficirom je sledeća, ja mislim. On je osoba koja se pojavljuje i kasnije i mi imamo određeni

materijal da ga povežemo sa 40. kadrovskim centrom u Beogradu. To ćemo da iznesemo pred vas kad za to dođe vreme, a možda već to negde i imate. Hvala. Gospođo, pogledajte, molim vas, dokument pod tabulatorom 14, dokaznog predmeta 432 i recite nam nešto o tome, u onoj meri koja uopšte zahteva objašnjenje.

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Mene je pozvao iz Erduta pukovnik koji se zvao Puki, ne mogu se setiti njegovog, znači, punog imena i prezimena. On je bio zadužen za administraciju u našem centru. Zamolio me je da prenesem komandantu "da general Lončar zateže sa platom". To je mislio da general Lončar ne daje na vreme platu, znači određeni deo novca koji je jugoslovenska armija davala za vojnike u Srpskoj dobrovoljačkoj gardi koji su se nalazi u Erdutu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Govorili ste o novcu, a u prethodnom odgovoru u vezi sa generalom Lončarom uopšteno ste spomenuli oružje i gorivo. To oružje koje je on dostavljao i čiju je dostavu organizovao, da li je uključivalo i teško naoružanje i municiju?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Šta tačno mislite pod teškim naoružanjem?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je on nabavljao svo naoružanje koje je stizalo u Erdut u tom periodu?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da. Znači, puške automatske, poluautomatske, bombe, eksploziv. Znači nije bilo tenka ili tako nešto, to Garda, ona u principu nije trebala za operacije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I sve to je, koliko vi znate, stizalo od Vojske Jugoslavije u to vreme?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gde je bio Lončarov štab?

SVEDOK B-129 – ODGOVOR: Lončarov štab u kome je on zajedno dejtvoovao sa kapetanom, pardon, sa Legijom bio je u Trpinji. To je jedno mesto malo u Istočnoj Slavoniji gde su njih dvojica delili zajedno taj komandni štab što se tiče Istočne Slavonije.

TUŽILAC NAJS: Hvala.

SUDIJA MEJ: Naravno i Puki se pojavljivao za vreme izvođenja dokaza, njegovo ime se pominjalo. Sećam da je njegova smrt bila jedna od stvari o kojima smo razgovarali. Možda nisam u pravu, ali mislim da je on sebe nazivao pukovnik.

TUŽILAC NAJS: Vi se bolje sećate od mene. Pogledaću to sutra i proveriti o kome se radi.

SUDIJA MEJ: Mislim da je to je taj čovek.

TUŽILAC NAJS: Želite li da nastavimo?

SUDIJA MEJ: Pa došli smo do kraja radnog vremena za danas.

TUŽILAC NAJS: Mislim da smo dosta brzo prošli kroz ovo svedočenje. Ostale su još četiri strane koje ću pokušati da pređem što je moguće brže. U svakom slučaju, nemamo više dokaznih predmeta koji će nam oduzeti puno vremena, kao što su bili oni transkripti presretnutih razgovora.

SUDIJA MEJ: Da, moramo da završimo sa svedokinjom sutra, pa ću da vas zamolim da što je moguće brže završite glavno ispitivanje, što će ostaviti nešto više od dva sata za unakrsno ispitivanje, ako će toliko i da potraje. Sve preostalo vreme možemo da iskoristimo za administrativna pitanja. Svedokinjo B-129, ovo je nešto šta je trebalo da vam kažem i pre. Moram da vas upozorim da ni sa kim ne smete da razgovarate o svom iskazu i svom svedočenju dok se ono ne završi, a to se naravno odnosi i na pripadnike tima Tužilaštva. I zamoliću vas da se vratite u sudnicu sutra u 9.00, kako bismo završili sa vašim svedočenjem. Prekidamo do sutra.